



Mostovi

maj, 2007



Učenci in učenke!

Ocene se zaključujejo in počitnice so pred vrati. Kmalu bo torej minilo šolsko leto in ko bodo spričevala podeljena odidite svojim sanjam naproti. Ne glede na to, kakšen uspeh bo v spričevalu zapisan, je bilo leto uspešno. Učenci ste dosegli odlične uspehe na različnih področjih, preko projektov in tekmovanj ste pridobili nova znanja, prijatelje, izkušnje ...

Čeprav vam bodo po napornem letu počitnice dobrodošle, boste kdaj pa kdaj naleteli na dolgočasje. Tedaj si vzemite v roke to glasilo, ki vam bo pomagalo vzbuditi prijetne spomine na vašo šolo.

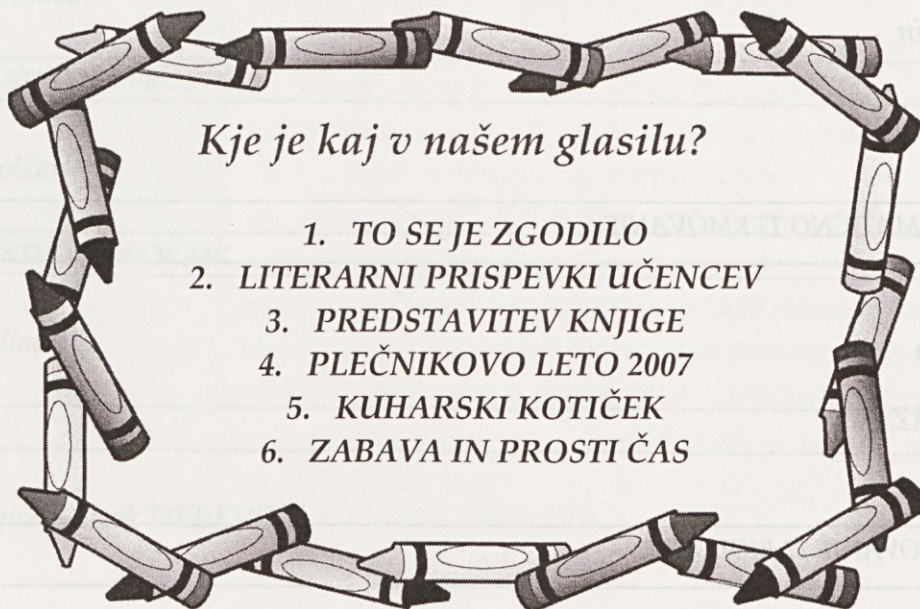


Tukaj so zbrani prispevki učencev, ki so svoj čas namenili raziskovanju, pisanju, risanju, športu, plesu ...

Z veseljem lahko zapišem, da imamo veliko kreativnih in nadarjenih učencev.

Od letošnjega leta je naša šola prepoznavna tudi po novem logotipu, že od prej pa jo poznamo po dobrih učiteljih in učencih ter izvrstnih uspehih.

Ravnateljica
Erna Meglič, prof.



Kje je kaj v našem glasilu?

1. TO SE JE ZGODILO
2. LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV
3. PREDSTAVITEV KNJIGE
4. PLEČNIKOVO LETO 2007
5. KUHARSKI KOTIČEK
6. ZABAVA IN PROSTI ČAS

MOSTOVI – Glasilo osnovne šole Križe

Za glasilo smo se trudili vsi učenci in učitelji na šoli Križe, odgovornost sta prevzela Mitja Spreizer in Betka Potočnik in upamo, ga bo v glasilu vsak našel tudi delček sebe.

Tisk – Tiskarna Uzar Tržič; šolsko leto 2006/07; številka 1; letnik XIII

TO SE JE ZGODILO

Zlata priznanja v šolskem letu 2006/07

DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH RAZISKOVALCEV

- *Martin Zaplotnik*

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

- *Ema Sajovic,*
- *Tilen Tomazin.*

VESELA ŠOLA

- *Blaž Blažič*
- *Cita Duh*
- *Luka Tomasino Rozman*
- *Metod Jazbec*
- *Rok Tit Tomazin*

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ FIZIKE

- *Tilen Tomazin*
- *Alja Perko*

DRŽAVNO MATEMATIČNO TEKMOVANJE

- *Alja PERKO*
- *Tilen TOMAZIN*

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

- *Martin Zaplotnik*
- *Blaž Blažič*
-

Državna likovna tekmovanja

VII. MEDNARODNI GRAFIČNI BIENALE OTROŠKIH EKSLIBIRISOV

- Blaž Blažič
- Rok Meglič
- Rudi Hribar

PLAKAT LIONS KLUB na temo – PRAZNUJMO MIR

- Kaja Žibert

OBLIKOVANJE NALEPKE – V zbiralnico sodi...

- 5.A razred OŠ KRIŽE

Zmaga na državnih športnih prvenstvih

PLEZANJE

- Tilen Tomazin

LOKOSTRELSTVO NA PROSTEM

- Urša Dolžan

LOKOSTRELSTVO V DVORANI

- Anžej Hladnik

ATLETIKA

- met žogice – Iztok DEBEVC

• UČILNICA NA PROSTEM

V petek, 1. septembra 2006, smo na naši šoli začeli novo šolsko leto. Dan pa je bil še lepši, ker smo dobili učilnico na prostem. V ograjenem prostoru ob šoli bodo učenci lahko izvedli del ur učnega programa (opazovanje narave, orientacija, mikroskopiranje ...) in preživljali čas na igralih. Odprtje so povezovali in na njej sodelovali učenci naše šole.



POŽARNA VAJA

V soboto, 21. oktobra 2006, je bilo na Osnovni šoli Križe zelo živahno, saj so se učenci, učitelji in ostali zaposleni seznanili z ravnanjem v primeru požara. Oktobra, ki je posvečen ozaveščanju o požarni varnosti, so gasilci iz PGD Križe, PGD Tržič, PGRS Kranj, člani civilne zaščite, reševalci in policisti v sodelovanju z vodstvom šole pripravili prikaz reševanja iz šole in gašenja. Vsem učencem, učiteljem in zaposlenim v šoli so pokazali načrt reševanja iz goreče stavbe in načine reševanja. Učenci in učitelji so se iz pritličnih prostorov umaknili na prosto pod vodstvom gasilcev; iz učilnic v prvem nadstropju pa je reševanje potekalo po lestvah in z gasilsko košaro. Požar so gasili tudi z vodnim topom, ki je navdušil učence. Po končani vaji so si vsi lahko ogledali gasilska vozila in njihovo opremo. Seznanili so se z različnimi oblikami požarov in načini gašenja (voda, pena, prah, CO₂ ...). Gasilci so prvi, ki prihitijo na pomoč in poskušajo pomagati človeku v stiski, zato želijo vse seznaniti z možnimi posledicami v primeru požara in naravnih nesreč, kako ravnati v določeni situaciji, katere pripomočke uporabljamo pri gašenju ... V vajo so bili vključeni tudi reševalci, ki so nudili prvo pomoč ponesrečencem, kasneje pa tudi razkazali reševalno vozilo in odgovarjali na številna vprašanja učencev. Veliko zanimanja je bilo tudi za policijsko vozilo, kjer so se spoznali z vlogo policistov in njihovim delom.



Novinarski krožek OŠ Križe

GASILCI

»Pozor, zagorelo je v kurilnici!« To se je zaslilo po šolskem ozvočenju v soboto. Vsi smo vedeli, da je to samo vaja. Gasilci so prišli in nas odpeljali ven skozi okno po lestvi, nekatere celo z dvigalom. Pozneje smo si ogledali notranjost gasilskega, policijskega in reševalnega vozila. Notranjost gasilskega avta je takšna. Rezervoarji z vodo in gasilske aparate, stroj za proizvodnjo elektrike, veliko različnih cevi, macole in sekire, klešče, reflektorji itd. V gasilskem avtomobilu se lahko pelje do 6 gasilcev. Imajo tudi dvigalo za 4 osebe, ki se lahko povzpne od 30 do 40 metrov visoko. Za lastno zaščito pa potrebujejo čelado, obleko, kisikove bombe, škornje in debele rokavice.

Gašper Mali, 5.a

MESEC POŽARNE VARNOSTI

Učiteljica nam je povedala, da bo v soboto pouk in gasilska vaja, ker je oktober mesec požarne varnosti. Drugo šolsko uro so po šolskem zvočniku objavili, da je v šoli izbruhnil požar. Čim hitreje smo se morali obleči in obuti ter v koloni zapustiti šolo. Ko smo prišli ven, smo že slišali sirene in videli gasilski avto. Postavili smo se v skupine, daleč stran od šole. Pridrveli so še policisti in reševalci. Gasilci so postavili lestve za reševanje iz prvega nadstropja, ker je bilo treba rešiti učence, ki jim je ogenj zaprl izhod in edina rešitev je bila pot skozi okno. Zelo hitro so gasilci raztegnili cevi in začeli gasiti z vodnim curkom. Ogenj je bil hitro pogašen in vsi učenci in učitelji so bili rešeni. Sreča je, da je bila to samo vaja, čeprav bom priznal, da me je bilo kar pošteno strah, saj je bilo vse tako kot v resnici.

Vaje je bilo konec. Gasilci in policisti so si vzeli čas in nam pokazali svojo opremo. Ker sem član gasilskega društva Križe, dobro poznam opremo gasilcev, zato sem pa z večjim zanimanjem pogledal opremo policistov. Vaja je pokazala, kako smo pripravljeni na požar. Nikoli ne vemo, kje in kdaj bo izbruhnil. Zato sem tudi jaz član gasilcev, da bom nekoč ob požaru lahko pomagal drugim.

Luka Tomasino Rozman, 4.b

AKCIJA REŠEVANJA

V soboto, 21.10.2006 smo imeli gasilski dan. Imeli smo ga pred šolo v Križah. Pripeljali so se gasilci. Spoznali smo veliko novih vozil. V tem dnevu sem se veliko naučil. Policist nam je pokazal lisice, pištolo in neprebojni jopič. Potem smo šli do gasilca, ki nam je pokazal veliko cevi in gasilske opreme. Gasili smo tudi s peno. Nazadnje smo si ogledali še reševalni avto. Reševalec nam je pokazal vso opremo, ki jo potrebujejo reševalci in s tem se je naš gasilski dan končal.

Gal Šmid, 4.b



Bil je petkov večer in člani planinskega krožka OŠ Križe smo bili povabljeni na Miklavževanje v Gozdu. Ob 17.00 smo se zbrali pred pošto v Križah. Z baklami in svetilkami smo odšli na Miklavževanje. Hodili smo mirno in počasi, da smo bili v lepi skupini brez presledkov. Kmalu smo prišli do zavetišča v Gozdu, kjer naj bi nas obdaril Miklavž. Ponudili so nam čaj, piškote in različne čokolade. Bili smo tako glasni, da so nas slišali hudobci, angelčki in Miklavž. Kmalu za tem so prišli do nas. Miklavž je začel z uvodom, kako moramo biti pridni, kako moramo ubogati in tako naprej, nato pa začel deliti darila. Začel je pri najmlajših in nadaljeval do vedno starejših in večjih. Starejše otroke so hudobci strašili in tresli, Miklavž pa jih je miril. Ko so otroci prišli k Miklavžu po darilo, jih je zaprosil, če mu lahko zapojejo kakšno pesmico. Velika večina jo je tudi zapela, vendar so se hudobci tako drli, da se je komaj kaj slišalo. Za darilo smo dobili polno vrečo, vendar vsi drugačno. Na koncu smo bili vsi otroci povabljeni na sobotne Miklavževe delavnice na Ljudsko univerzo, kjer smo izdelovali hudobce in angelčke. Ko so bila vsa darila podeljena, je bil na vrsti ognjemet. Bil je zelo lep, vendar prekratek. Miklavžu smo za konec zapeli še pesmico Mi se imamo radi. Na koncu smo se odšli v hišo pogreti in pokukati v svoja darila. Čas na Miklavževanju je hitro minil in kmalu smo se vsi utrujeni vrnili domov.



Tea Drobnič, 5.b.

SLOVESNOST OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

TER OB ZAKLJUČKU LETA 2006

V četrtek, 21.12.2006, je bila na naši šoli proslava ob prazniku dneva samostojnosti in enotnosti, ki so jo vodili učenci sedmih razredov. Udeležili so se je vsi učenci razredne in predmetne stopnje. Otroški pevski zbor je pel lepe pesmi, učenci so recitali pesmi, učenka Ana pa je lepo zaigrala na klavir. Ob koncu smo si zaželeli prijetne božične praznike in veliko lepega v novem letu.



Tadej Kleindinst, 8. b

IGRICA ŽIVALSKA OLIMPIJADA



V sredo, 17. januarja 2007, so nas na šoli Križe obiskali otroci iz vrtca Križe. Učenci dramskega krožka OŠ Križe so zaigrali igrico Svetlane Makarovič ŽIVALSKA OLIMPIJADA. Pravljica se dogaja v Zahribjanskem gozdu, kjer se živali pripravljajo na olimpijado. V različnih disciplinah se pomerijo z ljudmi, ki jih po zapletih s sodobnim strojem - računalnikom, premagajo. V igri je veliko glasbe in plesa, zato so otroci zelo uživali.

učiteljica Andreja Poklukar

PASAVČEK

V projekt »Pasavček« smo se vključili z namenom, da bi naši najmlajši učenci spoznali pomen pripenjanja z varnostnim pasom in se na pripenjanje v avtu tudi navadili. Za izvedbo projekta smo se odločili trije razredi OŠ Križe: 1.a, 1.b in 3.a razred. Prvošolci so risali na temo »Pasavček«, barvali pobarvanko, se naučili ples, vodili so mesečno evidenco o pripenjanju z varnostnim pasom.



Tretješolci so izvedli anketo o pripenjanju z varnostnim pasom na razredni stopnji. Rezultati ankete so pokazali, da se starejši učenci že sami pripenjajo, medtem ko mlajše pripnejo starši. Ugotovili smo tudi, da se s starostjo povečuje število otrok, ki z varnostnim pasom niso pripeti.

Vrhunec projekta pa je bila delavnica, v kateri so aktivno sodelovali tudi starši. Delavnica je bila organizirana le za prvošolce. Skupaj s starši so izdelali lutko, ki jih bo v avtu spremljala in opozarjala na pripenjanje z varnostnim pasom.

V šolski avli pa smo pripravili razstavo, ki si jo v teh dneh še lahko ogledate.

učiteljica Anamarija Cvek

PRAZNUJMO MIR

Osnovna šola Križe je že drugo leto zapored sodelovala v ustvarjanju plakata Praznujmo mir, ki ga organizira zveza Lions klubov Slovenije.

Našo šolo sta zastopala dva najboljša plakata avtoric Kaje Žibert iz 9.a in Mance Košir iz 5.a razreda. Prva podelitev nagrad je potekala ob 18.00 v kranjski občini. Tam smo si ogledali vseh 17 plakatov, ki so jih razstavili. Meni je bila najbolj všeč umetnina Kaje Žibert, ki se je uvrstila še na državno tekmovanje.



Druga podelitev pa je bila v torek, 24. aprila na ljubljanskem magistratu. Tu je bilo na ogled le 12 plakatov, izmed katerih so izbrali le najboljšega in ga poslali v tujino. Razstava nam je bila všeč, celoten večer pa sta popestrila še dva latino plesalca. Učenkama Manci Košir in Kaji Žibert iskreno čestitamo, da sta se potrudili in predstavili našo šolo v lepi luči.



Sara Kuhar, 9.a

ŠOLA V NARAVI – ČRMOŠNJICE



V ponedeljek, 29. 1. 2007, smo se učenci četrtilih razredov odpravili v šolo v naravi v Črmošnjice. Ob 8.00 smo se vsi zbrali pred šolo. Prišel je avtobus, oddali smo potovalke in vstopili. Pomahali smo staršem in se odpeljali. Pot se mi ni zdela dolgočasna. Zdelo se mi je celo, da smo prišli prej kot v dveh urah, a čas je bil drugačnega mnenja. Minili sta že dve uri. Takoj po prihodu smo vzeli potovalke. Dodelili so nam sobe. Nas je bilo šest, zato smo šle v sobo 1 s tremi pogradi. Po nastanitvi smo imeli sestanek v jedilnici. Tam smo se dogovorili za dežurstva, ocenjevanje sob, obroke ... Čez 20 minut smo imeli kosilo, nato smo šli smučat. Na smučanju so nas razvrstili v 4 skupine. Tako naj bi smučali ves teden. Ta dan smo smučali od 13.00 do 16.00. Pojedli smo večerjo, ob 21.45 pa legli k počitku. V torek smo vstali ob 7.00. Oblekli smo se in odšli na zajtrk. Po njem smo se odpravili na smučanje. Smučali smo do 13.00. Nato smo imeli popoldanske aktivnosti, večerjo in še večerno barvanje rutk. Tudi ta dan smo legli k počitku okrog 21.45. Je že sredo. Kako hitro gre čas!! Vse je bilo po starem, le da smo šli na popoldne na kopanje v Dolenjske Toplice. Vrnili smo se ob 18.15, vsi zelo utrujeni. Spat smo šli malce prej, okoli 21.30. V četrtek smo imeli smučarsko tekmovanje. To je bilo zabavno! Ob 12.00 je bila tekma. Vsi smo odpeljali dve vožnji in nihče ni padel, tako da smo bili lahko vsi zadovoljni. Zvečer je bil ples. Ob





19.30 smo se zbrali in podelili so nam priznanja za najboljše sobe. Tudi me smo dobile eno - za tretje mesto. Ob 20.00 se je začel ples. Plesati bi morali do 21.30, pa smo izprosili podaljške. Ples se je končal zato šele ob 21.50. Vsi utrujeni smo šli spat - zadnja noč v tej šoli v naravi. Zjutraj, ko so nas zbudili, smo se oblekli, začeli pa že tudi malce pakirati, da nam kasneje, ko bi prišli s smučanja, ne bi bilo treba več toliko. Na smučanju mi je bilo še najbolj všeč, saj smo se lahko vozili tudi brez vaj. Kasneje smo pospravili do konca. Veselili smo se že, da gremo domov. Med potjo sem razmišljala, kako bo, ko bom spet doma. Vedela pa sem, da te šole v naravi ne bom nikoli pozabila.

Sabina Dobrin, 4.b

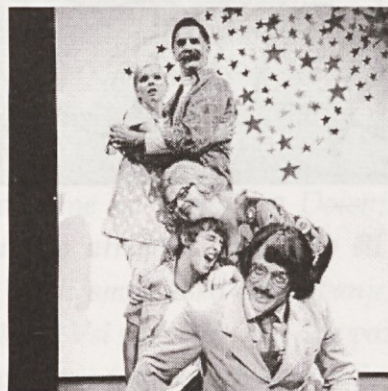


BLAZNO RESNO SLAVNI

V petek, 11 aprila 2007, smo si v Prešernovem gledališču Kranj ogledali predstavo Dese Muck Blazno resno slavni. Prihod v šolo je bil šele 8.45, zato večjih težav z zamujanjem ali drugimi zapleti ni bilo. Pojedli smo malico in se takoj zatem zglasili na šolskem košarkaškem igrišču, kjer so nas učitelji posedli v avtobuse, namenjene za nas. Malo pred 10.00 smo že stali na Glavnem trgu in se počasi prebijali v notranjost gledališča. Vsak s svojo vstopnico smo že nestrpno čakali na začetek predstave, ki je obljubljala odlično igralsko zasedbo. Nekateri so bili z vstopnico bolj, drugi spet manj zadovoljni. Ker bi bili venomer v času predstave ločeni s prijatelji, je izmenjava vstopnic z drugimi sošolci tekla kot prodaja toplih žemljic. Potem, ko so nam jih pregledali (vstopnice, ne žemljice), smo vstopili v majhno dvorano z udobnimi zelenimi stoli. Žal se nas večina ni znašla pri orientaciji v vrstah, zato smo se naključno posedli. Nedolgo zatem pa je sledila sprememba. Pokazalo se je namreč, da se bomo morali tisti, ki imamo vstopnico za vrsto L, presedeti iz udobnih stolov na malo manj udobne lesene stole, ki so stali ob robu dvorane. K sreči so bili stoli hitro postavljeni in smo takoj zavzeli mesta pod odrom. Ena od učiteljic se nam je prisrčno nasmejala, saj smo bili, roko na srce, videti resnično trapasti. No, kmalu zatem se je morala tudi ta prijazna učiteljica presedeti na lesene stole ob robu dvorane (Ha, ha, ha, kdo se pa zdaj komu smeje !!!!!). Potem pa je nekateri začel mučiti njihov največji sovražnik: dolgčas. Zato so ti "nekateri" postavili noge na ograjo pred seboj in dali vse štiri od sebe, kot da se sončijo na plaži. Spet drugi pa so bili tako "upogibljivi", da so se sklanjali čez te ograje in kukali na sosede pod seboj. Nato pa je hrup prekinila tišina in ugašanje luči. Iz teme se je na platnu prikazala stara postava in začela predstavo. Ta je postavljena v 70. leta prejšnjega stoletja, v čas hipijev, alkohola in "slovenskih filmov". Sama koreografija in postavitev scen sta bili izjemno realistični. Seveda pa ne moremo prezreti tudi profesionalnosti igralcev, ki je skupaj s komičnimi vložki naredila predstavo še toliko boljšo. Na odru niso bili aktivni le igralci, ki smo jih imeli takoj pred očmi, ampak so bili prav tako tudi tisti, ki so sodelovali v ozadju. Res pa je tudi, da je bila predstava nekoliko razvlečena, če ne štejemo vseh ljubezenskih traparij. Tudi ponavljanja enega in istega prizora je bilo toliko, da je lahko gledalec kar malo zavzdihnil. Včasih pa so bili smešni prizori tako "močni", da so celo igralci komaj zadrževali smeh. Tak prizor se je zgodil takrat, ko so se trije glavni igralci znašli na radiu in se nekontrolirano smejali. Kaj pa mi in naše obnašanje? Hm, no ja. Tudi mi nismo bili angelčki! Nekateri so ponavljali besedilo igralcev tolikokrat, da je postajalo že prav moteče. O.K., saj to res ni nič takega, vendar pa se človek res vpraša, koliko so nekateri stari, če to počnejo učenci, starejši od 13let! Očitno drži tisti rek: "Bolj star, bolj nor." Pa vendar se je predstava uspešno zaključila in do konca se ni zgodil noben "incident". Mislim, da nihče iz dvorane ni odšel ravnodušen.

P.s. Desa Muck je še vedno v formi!

Andraž Slatnar, 7.b



Mednarodno sodelovanje COMENIUS

Osnovna šola Križe se je s šolskim letom 2006/2007 vključila v mednarodni projekt Comenius. Projekt predvideno traja tri leta in vanj so poleg naše šole vključene še šole iz Nemčije, Italije, Poljske, Irske in Španije. Tema našega projekta je voda. Rdeča nit letošnjega šolskega leta je bila „Voda je življenje“.

Učenci so pripravili različne stvari, ki smo jih poslali v partnerske države. Že v jeseni smo pripravili bogat paket, katerega vsebina je bila posvečena predstavitvi Slovenije in naše šole. V paketu ni manjkala niti lutka v narodni noši ali čokolada Gorenjka. Učenci naše šole so pakete odpirali po različnih oddelkih in prav vsi z zanimanjem kukali vanje. Preko leta smo nato poskrbeli za dodatno mednarodno kulturno obogatitev: vse države smo pripravile božične in velikonočne pakete in učenci so primerjali praznovanje praznikov po različnih državah. V veliko veselje naših sladkosnednih otrok, tudi tipičnih sladkarij ni manjkalo. V mesecu marcu pa smo dali našim izmenjavam nekaj pomladanskega pridiha. Vse države so pripravile pošiljke semen ali čebulic avtohtonih rastlin. Le-te so prejemniki posadili oziroma posejali in tako je nastal Comenius vrtiček. Vse rožice na žalost niso vsklile, vendar to ni kalilo veselja učencev pri sajenju oziroma sejanju. Po napornem delu v šoli je bilo sajenje prav neke vrste sprostitev in čas za pogovor.

Projekt Comenius je bil širši javnosti predstavljen 16. marca, ko smo imeli na šoli dan odprith vrat. Vsak dan pa imate v avli šole možnost, da si ogledate izdelke in druge dragocene zanimivosti partnerskih šol v Comenius kotičku.

Z novim šolskim letom bomo obrnili nov list v našem sodelovanju katerega naslov je Kroženje vode v naravi. Učenci bodo raziskovali okoliške vode, jih analizirali, opazovali vreme ... Vse pa bo še bolj zanimivo, ko bomo naše rezultate primerjali z ostalimi državami. Katera država ima najčistejše vode? Zakaj je na Irskem več dežja kot na jugu Italije? Na taka in podobna vprašanja bodo učenci z raziskovalnim delom poiskali odgovore.

Kakšna pa je tema zadnjega leta našega sodelovanja? Pomen vode za gospodarstvo, industrijo. Podrobnosti pa vam bomo zaupali v naslednji številki šolskega časopisa.

Delo v zvezi s projektom lahko spremljate na spletnih straneh naše šole. Vabljeni.

Vesna Kucher, prof.

DAN ŠOLE

Medsebojni odnosi nas bogatijo. S spoznavanjem različnih kultur, običajev in razmišljanj naš svet postaja večji, mi pa bogatejši in strpnejši. Ni nas več strah različnosti, ampak jo spoštujemo in se iz nje učimo. Zato je pomembno, da tudi šola otrokom nudi dejavnosti, ki ljudem širijo obzorja. Ena izmed takih dejavnosti so tudi Comeniusovi projekti Šolska partnerstva, ki omogočajo povezovanje učencev iz različnih evropskih držav. Učenci skupaj pripravljajo projekt na izbrano temo, preko stikov z vrstniki iz drugih držav pa izboljšujejo svoje znanje tujih jezikov in krepijo skupno evropsko zavest. Tvo rstni projekti na šolah izboljšajo medpredmetno povezovanje, učne načrte pa bogatijo z mednarodnim projektним delom. Osnovna šola Križe je v Comeniusovem projektu od letošnjega šolskega leta povezana še s petimi osnovnimi šolami iz Španije, Nemčije, Irske, Poljske in Italije. Šole skupaj pripravljamo triletni projekt na temo Voda; v prvem semestru prvega leta pa smo se odločili, da drug drugemu podrobneje predstavimo svojo deželo. Poleg Comeniusove mednarodne povezave Osnovna šola Križe že drugo leto sodeluje tudi z Ljudsko šolo iz Borovelj. Učenci četrlih razredov obeh šol so preko medsebojnih obiskov spoznali način dela v šoli sosednje države, razlike in podobnosti, ki jih povezujejo. Mednarodne povezave naše šole smo predstavili na dnevu šole v petek, 16. marca.

Na začetku svečane prireditve smo predstavili logotip in zastavo OŠ Križe, ki smo ju pridobili v preteklem letu. Nato so nastopili naši gostje iz Borovelj, ki so v obeh jezikih predstavili svojo šolo in zapeli šolsko himno. Učenci naše in boroveljske šole so v dneh pred prireditvijo v avli OŠ Križe pripravili tudi razstavo o skupnem dvoletnem delu. V tretjem delu programa so učenci OŠ Križe predstavili Comeniusov projekt. Čeprav s partnerskimi šolami preko leta aktivno sodeluje le pet oddelkov, je za prireditev živela celotna šola. Učenci so z glasbenimi in s plesnimi točkami predstavili posamezne sodelujoče države. Tako nam je špansko vzdušje pričaral kitarist Aljaž Januš, pevski zbori so zapeli pesmi v nemškem, poljskem in angleškem jeziku. Glasbeno točko v italijanskem jeziku so izvedli učenci 4. a razreda, slovensko deželo pa so na prisrčen način s plesno - pevskim nastopom predstavili naši najmlajši učenci. Poleg kulturnega programa so učenci in učitelji pripravili tudi zanimivo razstavo. Večnamenski prostor je bil preurejen v turistični sejem, kjer so bile na stojnicah predstavljene posamezne partnerske države in izdelki, ki so nam jih poslali učenci iz sodelujočih šol. Predstavitev so popestrile tipične jedi držav, ki so jih po receptih iz tujine pripravili učenci naši šole.

Nenazadnje pa velja omeniti še številne izdelke s spomladansko in velikonočno motiviko, ki so jih v preteklih mesecih za omenjeno prireditev ustvarjali učenci prve in druge triade in jih ta dan ponudili obiskovalcem. Prireditev je v našo šolo privabila veliko obiskovalcev. Polna večnamenska dvorana ter številne čestitke k uspeli prireditvi so potrdile naša prizadevanja in nas spodbudile k nadaljnjemu delu.

mag. Andreja Polanšek, koordinatorica prireditve



DAN ŠOLE

Bilo je v petek, 16.3. 2007, ob 18. uri na osnovni šoli Križe. Blaž in Cita sta stopila na oder in vse pozdravila v slovenskem, nemškem, španskem, irskem, poljskem in italijanskem jeziku. Sledila je predstavitev zastave in simbola šole. Nova voditelja

Pia in Črt sta predstavila države, s katerimi sodelujemo v projektu Comenius. Naš razred je zastopal italijansko državo z njihovo ljudsko pesmijo La polenta. Po predstavitvi Comeniusa se je prireditev končala. Vse države so na stojnicah predstavile svoje značilnosti. Na naši stojnici smo lahko kupili voščilnice, pirhe, pujske, glinene posodice in podstavke. Prireditev se je končala ob 19.30.

Luka Preradovič, 4.a

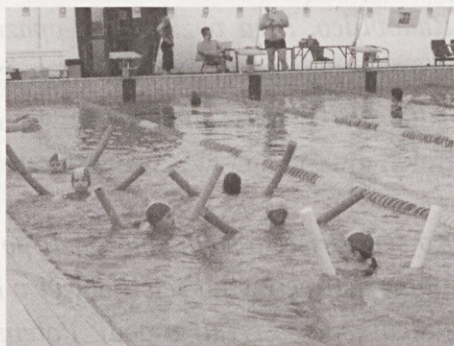
PLAVALNI TEČAJ DRUGEGA RAZREDA (Radovljica, 19. – 30. marec 2007)

Drugošolci smo v marcu imeli deset dni plavalnega tečaja. Vsak dan smo se z avtobusom odpeljali v Radovljico. Na avtobusu smo jedli sladkarije. Ko smo prispeli na bazen, smo se preoblekli v kopalke. Razdeljeni smo bili v štiri skupine. Za plavanje smo imeli črve in deske. Vsak dan smo nekaj časa vadili, nekaj časa pa se zabavali v vodi. Zadnji dan smo se slikali in dobili čokolado. Obiskala nas je tudi gospa ravnateljica. Na plavalnem tečaju sem se zabaval in veliko naučil.



Jan Bitežnik, 2.a

Plavalni tečaj je trajal kar dva tedna. Z avtobusom smo se odpeljali v Radovljico na bazen. Tam smo šli v garderobe in se preoblekli v kopalke in nadedli na glave plavalne kape. Preden smo začeli s plavanjem, smo imeli ogrevanje s telovadbo. Potem smo začeli s plavanjem. Plavali smo z deskami in podolgovato peno po navodilih učiteljev. Po končanem plavanju smo se preoblekli in odpeljali z avtobusom nazaj v šolo.



Sara Kert, 2.a



V mesecu marcu smo imeli učenci drugega razreda plavalni tečaj. Trajal je 10 dni. Vsak dan smo se z avtobusom odpeljali v Radovljico. Hitro smo se preoblekli v kopalke in odšli v bazen. Bil sem v prvi skupini, moj učitelj pa je bil Anže. Imeli smo se zelo lepo. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo skakali v vodo in igrali vaterpolo.

Žan Rogelj, 2.a



Ko smo prvič prišli na plavalni tečaj, smo se razdelili v skupine. Jaz sem bil v drugi skupini. Najprej smo se ogrevali, nato smo se šli igrat v vodo, potem pa plavat. Učili smo se žabico. Ko sta minila cela dva tedna, smo imeli tekmovanje. Ta plavalni tečaj je potekal v Radovljici. Zadnji dan smo imeli tekmovanje. Morali smo preplavati 50 metrov in na sredini narediti mrtvaka. Bilo mi je zelo lepo.

Žan Škrjanec, 2.a



Na poti na plavalni tečaj smo se malo posladkali. Ko smo prišli tja, smo se preoblekli v kopalke in šli v bazen. Najprej smo se šli povodnega moža, potem pa okamenele babe. Potem smo tekmovali, kdo preplava dalj pod vodo. Na koncu smo šli skakat in najboljše mi je bilo igranje vaterpola. Zadnji dan smo imeli ocenjevanje. Morali smo preplavati 50 metrov in narediti mrtvaka. Kopalci smo se v Radovljici.

Žiga Jančič, 2.a

Najprej sem si oblekel kopalke. Potem sem se ogrel. Ko sem se ogrel, sem se šel povodnega moža. Ko sem plaval žabico, sem preplaval 50 metrov in sem na sredi naredil mrtvaka. Vsak dan smo na koncu plavanja skakali v vodo. Potem sem se šel v garderobo nazaj preobleči. Ko smo se peljali nazaj v šolo, sem v avtobusu nekaj pojedel. In v šoli sem šel na kosilo. Potem se rekel: jutri me čaka nov dan.

Drejc Fležar, 2.a

Ko smo prišli, smo se oblekli v kopalke. Šli smo do bazena in tam smo se ogreli. V vodi smo se šli najprej povodnega moža. Pri plavanju sem bil v drugi skupini. Plavalimo s črvi žabico, pod vodo in z desko. Po plavanju smo skakali v vodo. Tečaj plavanja smo imeli deset dni. Na tečaj smo se vozili z avtobusom v Radovljico. Med vožnjo smo opazovali pokrajino. Tečaj je potekal v Radovljici na bazenu. Bile so štiri skupine plavalcev. Prva skupina je bila modro-bela, druga rdeče-bela, tretja rumeno-bela, četrta pa črna-bela. Imeli smo tekmovanje.

Luka Krmelj, 2.a

Ko sem prišel v šolo, smo imeli pouk. Potem smo imeli malico. Po malici nas je prišel iskat avtobus. Ko smo prišli ven, smo se šli obleči v kopalke. Potem smo naredili štiri skupine. Jaz sem bil v tretji skupini. Potem smo se igrali v vodi. Potem smo šli plavat. Preplaval sem 50 metrov prsno. Skakali smo v vodo. Všeč mi je bilo, ko smo plavali in se lovili. Zdaj bomo dobili priznanje.

Davor Petrušić, 2.a

Avtobus nas je vozil do bazena. Ko smo prišli na bazen, smo se preoblekli v kopalke in pokazali, kako plavamo. Razdelili smo se v skupine. Potem smo spoznali učiteljico Petro. Začeli smo se učiti pravilno plavati, na koncu ure pa smo se igrali razne igre. Zadnji dan pa smo preplavali 50 metrov in za nagrado prejeli čokolado. Ti dnevi so mi bili zelo všeč.

Taja Dodič, 2.a

V šoli smo imeli samo dve uri. Potem smo se peljali v Radovljico do bazena. Tam smo prsno plavali. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali v vodo. Najbolje je bilo skočiti na glavo. Ko smo se z avtobusom vračali, smo jedli sladkarije. Na koncu smo pokazali, kaj smo se naučili, potem pa smo igrali še vaterpolo. Dobili bomo diplome in značke.

Urh Košir, 2.a

Avtobus nas je odpeljal v Radovljico. Ko smo bili tam, smo se oblekli v kopalke in zavili v brisačo. Šla sem k učiteljici Petri. Najprej smo se ogrevali. Potem smo vsi skočili v vodo. Bila je zelo mrzla. Počeli smo razne stvari. Plavali z obročem, skakali v vodo, se tunkali in lovili. Zelo utrujeni smo se vrnil v šolo na kosilo.

Patricija Ferlic, 2.a

V šoli smo pojedli malico in se peljali z avtobusom. Ko smo prispeli, smo si oblekli kopalke. Počakali smo učiteljico in se ogreli. Nato smo šli v vodo. Najprej smo začeli plavati s črvi. Naslednji dan smo plavali z deskami pod vodo. Plavalni tečaj v Radovljici je trajal deset dni.

Nuša Jarc, 2.a

Že težko sem čakal dneva, da se bomo odpeljali v Radovljico. Tam se bomo naučili plavati. Najprej so nas razvrstili po skupinah. Jaz sem bil v najslabši skupini, zato so nam dali črve. Ko pa smo se naučili plavati, smo delali vaje. Na plavalnem tečaju mi je bilo zelo všeč. Naučil sem se kar dobro plavati, saj sem preplaval petindvajset metrov. Komaj čakam, da bomo šli na morje, da bom mamici in očku pokazal, kako znam plavati.

Aljaž Jesenko, 2.a

Po malici smo odšli na avtobus. Avtobus nas je odpeljal na tečaj, ki je bil v Radovljici. Najprej smo se naučili plavati v nizki vodi, potem pa še v globoki vodi. Naučili smo se plavati žabo in mrtvaka. Plavalni tečaj je trajal dva tedna. Imeli smo s sabo malico in stvari, ki smo jih potrebovali. Na koncu smo dobili diplome.

Tinkara Ličen, 2.a

Prvi dan je bil zelo zanimiv. Preoblekli smo se in šli plavat. Razdelili so nas v skupine. Zelo veliko smo se naučili mrtvaka in še veliko drugega. Vsi smo se veselili, ker se je bližal dan, ki se ga vsi veselimo. Morali bomo preplavati 35 metrov in narediti mrtvaka. Priznanja so bila konjiček, delfinček in bronasti konjiček.

Eva Urbanc, 2.a

OBISK PISATELJA IVANA SIVCA



V ponedeljek, 2. aprila 2007, nas je na OŠ Križe obiskal priznani slovenski pisec besedil Ivan Sivec. Dogodek se je začel odvijati nekaj po 8. uri zjutraj v šolski avli. Gosta je najavila ravnateljica, ga. Erna Meglič, in ga prepustila nam v pogovor. Sprejem sta pripravili tudi dve izmed učenk, s čimer sta gospoda zelo razveselili. G. Sivec je začel pogovor zelo sproščeno. Povedal nam je kdo in kaj je. Veliko pozornosti je seveda namenil predstavitvi svojih knjig. Kmalu nam je začel razlagati, od kod mu zamisli in besedila. Pripovedovanje ga je zaneslo v otroška leta. Pripovedoval nam je o svojih ponesrečenih ljubezenskih izkušnjah, ki jih je imel kar precej. Od osvajanja francoske filmske igralka B.B. pa do zapeljevanja vaških deklic. Pripravil nam je tudi presenečenje. Vsakemu zaljubljenemu paru je nameraval podariti knjigo. Ob tem predlogu je celotna avla utihnila. Bilo je kot v mrtvašnici. Nikjer zaljubljenega para!!! K sreči nekateri še premorejo pogum in se javijo (**BRAVO!! HVALA, KER STA SE ŽRTVOVALA ZA NAS!!!**). Tako je prireditev tekla naprej. V nadaljevanju je podelil nagrade tistim, ki so vedeli naslove njegovih knjig. Nagrada: »ponarejeni« zlatniki s čokolado! Na prijetno presenečenje vseh jih je kar veliko poznalo naslove. Nekateri so prejeli toliko čokoladnih zlatnikov, da bi lahko odprli svojo tovarno čokolade. Minila je prva ura druženja z g. Ivanom Sivcem. V nadaljevanju smo se posvetili bolj resni tematiki, težavam najstnikov. Veliko Sivčevih knjig govori o samomorih mladoletnikov (**Zadnji mega žur**). Navedel je nekaj primerov in statistiko samomorov. Rezultati so pretresljivi! Odkrito je govoril s svojci teh najstnikov in zbiral dokaze. Ti so bili podlaga za njegove velike uspešnice. V njegovih knjigah je mogoče tudi razbrati vpletenost verskih sekt, ki ponujajo brezplačne samomorilske obrede. Z g. Sivcem smo se tudi pogovarjali o problematiki drog in mafiji, povezani z njo. **Finta v levo** se posveti težavam z mamili in preobrati v njihovi preprodajalski družini. Predstavil nam je tudi knjigo **Faktor X.**, ki govori o izkoriščenih manekenkah. Z zadnjo knjigo, **Prekletstvo zlata**, pa je končal svoj obisk na naši šoli. Sledila so še vprašanja, navezana na njegove knjige, in podelitev zadnjih čokoladnih zlatnikov. Kasneje so se z njim pogovarjali še naši učitelji.



P.S.: Več o Ivanu Sivcu preberite tudi na njegovi uradni spletni strani: www.ivan.sivec.net

Andraž Slatnar, 7.b

ŠPORTNI DAN – DRSANJE

Kot vsako leto so tudi letos na naši šoli organizirali zimski športni dan. Zgodilo se je v četrtek, 22. marca 2007. Imeli smo čudovit sončen dan. Odločali smo se lahko med pohodom, drsanjem, smučanjem in ogledom skokov v Planici. Jaz sem se odločila za drsanje. Rada drsam in smučam, vendar sem se tokrat odločila za drsanje, ker imam rada ta šport. Na športni dan so bili povabljeni učenci od 5. do 9. razreda. Vodili sta nas učiteljici Božena Perko in Monika Škaper. Ob 8.30 smo morali biti zbrani pred šolo, kjer nas je čakal avtobus, da nas odpelje na Bled. Drsali smo eno uro in pol. Na začetku sem potrebovala kar nekaj časa, da sem ujela ritem. Pri tem mi je pomagala učiteljica Božena, ki mi je ves čas nekako stala ob strani. Čez čas pa so se pojavili na ledu tudi učenci srednjih šol in kar naenkrat nisi imel več prostora za prosto drsanje. Pa nič zato, saj se je naša ura in pol že skoraj iztekla in morali smo zapustiti športno dvorano in dati prostor še ostalim drsanja željnim dijakom. Malce utrujeni smo se sprehodili od drsališča do skoraj polovice blejskega jezera, kjer nas je čakal avtobus in nas odpeljal domov.

Tadeja Tomažič, 5.b

ŠPORTNI DAN V PLANICI

Ob 7.00 uri nas je avtobus odpeljal proti Planici. Bilo je zelo jasno jutro. Ko smo bili oddaljeni samo še kakih tristo metrov od skakalnic, smo naleteli na kolono avtobusov. Toda že čez kakih dvajset minut smo dobivali karte za izjemno predstavo. 10000 ljudi se je zbralo v Planici, da bi videli leteče orle. Povprašal sem nekaj svojih sošolcev gledalcev, kako jim je bila prireditev všeč.

Žan: Zdelo se mi je super in tudi organizacija je bila v redu. Malo me moti, ker je bilo tako mrz in smo morali veliko čakati.

Blaž: Čisto vse mi je bilo super. Ničesar nisem pogršel.

Žiga: Tudi meni se je zdelo vse super. Zgrozil sem se le, ko sta dva letalca padla; zelo me zanima, kaj je sedaj z njima. Zelo pa mi je bilo všeč, ker so nekateri hodili naokrog ter delili vojaške jakne ter plakate vojakov.

Ko se je tekmovanje končalo, smo šli domov in prispeli v Križe ob 13.30.

Žiga Krajnčan, 5.b



LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV

NAJ KNJIGA

Po narejeni anketi so najljubše knjige 7.b razreda naslednje:

1. *Robinson Crusoe*
2. *Na drugi strani*
3. *Tajno društvo PGC*
3. *Karla Umek in doktor Kukalo*
3. *Povodni mož*
3. *Harry Potter*



LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV

PROZA

SMREKA BREZ IGLIC

Živel je Maks, ki je zelo rad hodil v gozd. Nekega dne je opazil smreko, ki ni imela iglic. Zelo je bil žalosten. To je šel povedat očku Petru. Očka mu je rekel, da je smreka zelo stara, da se je posušila in, da jo bodo gozdarji posekali. Maks je bil še bolj žalosten, zato je sklenil, da se ne bo več pogovarjal z očkom. Potem je prišla mama Mateja in Maksu razložila, da vsako živo bitje enkrat umre. Maks se je šele zdaj zavedel, kaj mu je očka hotel povedati. Šel se je opravičit očku Petru, ker ni govoril z njim. Očka Peter mu je obljubil, da bo na vrt posadil smreko.

Anže Močnik, 3.a



POSTAL SEM NEVIDEN

Bil je lep sončen dan, ki je kar sam po sebi klical po dogodivščinah. Odločil sem se, da bom izdelal ptičjo hišico, zato sem vzel ključ od moje delavnice, da bi poiskal vse potrebno za moj izdelek. Delavnica je bila velika in zelo razmetana, zato sem težko našel vse. Najprej sem vzel les in žeblice. Potem pa sem v daljnem kotu zagledal stekleničko z zeleno tekočino. Nekaj časa sem jo gledal, nato pa sem se odločil, ker sem zelo radoveden, da bom poskusil njeno vsebino. Popil sem vse, kar je bilo v njej. Nato pa se je zgodilo.

V delavnico je prišla mami in me klicala in klicala, videla pa me ni. Zdelo se mi je zelo čudno, kaj se dogaja, da me ima pred sabo pa me ne vidi. Potem sem se spomnil tekočine v steklenički in dojel sem, da sem postal neviden. Nato se je moja dogodivščina šele začela. Vedno sem hotel biti neviden in končno mi je uspelo. Odšel sem v mesto, kjer je bilo veliko ljudi. Zaletaval sem se v ljudi, ki jim ni bilo nič jasno, kaj se dogaja. Pri tem sem se zelo zabaval. To sem počel kar dolgo časa, nato pa sem se odpravil domov. Vsi so bili v kuhinji in spet sem dobil dobro idejo. Mami je kuhala kosilo, jaz pa sem ji vse, kar je dala na mizo, dal nazaj v omaro. Sploh ni vedela, kaj se dogaja in skoraj bi se ji že zmešalo. Drugi dan sem moral iti v šolo in spet je bilo zelo zabavno. Vse, kar je učitelj napisal na tablo, sem mu sproti brisal. Vsi so se smejali, njemu pa ni bilo čisto nič jasno. Kar naenkrat, ko sem mu brisal tablo, pa se je zgodilo, kar se je moralo zgoditi. Rekel mi je: "Miha, sedaj greva pa k ravnatelju!" Kar zgrozil sem se, ker sem bil spet viden in bilo me je zelo strah, kaj se bo zgodilo pri ravnatelju.

Miha Teran, 8.a

VELIKANSKA MIŠ

Zgodba govori o velikanski miši, mucku Findusu in psu Ferdinandu. Živel so na kmetiji. Nekega dne se je Findus odločil, da bo pojedel Rego. Napotil se je proti Regini luknji. Čakal je in čakal, a miš se ni prikazala. Nenadoma je za seboj zaslišal psa Ferdinanda. Brž je začel bežati. Bežal je in bežal, dokler se ni izgubil v gozdu. Na srečo je mimo priletela sraka in mu pokazala pot iz gozda. Findus je šel domov na kmetijo. Doma je v svoji postelji zagledal Rego. Ker je bil Findus muc, je Rego takoj ujel in pripravil po receptu na način mačjih dedov. Rego je potem slovesno pojedel.

Vid Primožič, 3.a

GRDOBA ZALA

Nekoč pred davnimi časi za devetimi gorami in devetimi vodami je v majhni votlini živela velika princeska Zala. Imela je dolge štrnaste lase, kriv, špičast nos, gnile zobe, dva sprednja sta ji manjkala. Najraje se je v gozdu igrala z žabami, močeradi in kačami. Kadar pa ni mučila živali, je pretepala vaške fante. Eden od teh fantov pa ji je bil všeč. Pa ne zaradi lepote, ampak zato, ker je imel največjo žabo daleč naokoli. Nekega dne ga je povabila na svoj dom. Naročila mu je, naj s seboj prinese svojega žabca. Prispela sta. Komaj je fantič vstopil, mu je Zala vzela žabca, njega premikastila in ga vrgla ven. Vsa zaljubljena je gledala žabca in sanjala kako sta se poročila. Vsak dan ga je poljubljala, da bi se spremenil v princa. A zaman. Neke noči se ji je sanjalo, da mora žabec poljubiti njo. To se je tudi zgodilo; Zala je postala najgrša žaba daleč naokoli. Kmalu so praznovali njuno poroko. Postala sta kraljevi par in vladala Začaranemu gozdu. Od tedaj so žabe, močeradi in kače najsrečnejši prebivalci njunega kraljestva.

Nina Pangeršič, 5.b

MARTINA OBOGATI

Martina je v stari uti našla škatlico, na kateri je pisalo čudežno seme. Hitro je pripravila gredico in seme posejala. Nato je gredico še zalila z vodo. Mimo je prišel sosed Franci. Vprašala ga je, če bo to seme kdaj vzkalilo. Rekel ji je, naj se pogovarja s semeni in naj vsak dan zaliva svojo gredico. Ubogala ga je. Iz službe se je nato pripeljal očka in začudeno pogledal Martino. Vprašal jo je, kaj tako pozno počne na vrtu. Razložila mu je, nato pa se je odpravila spat. Naslednji dan se je zgodaj zjutraj odpravila na vrt. Zagledala je cel gozd dreves, na katerih so viseli bankovci za petsto evrov. Dala jih je v vrečo in odnesla očetu. Kupil ji je vse, kar je hotela.

Anže Močnik, 3.a

NAGRADA

Matic je za nagrado dobil gosko. Ta je bila nekaj posebnega. Imela je modre oči, rumen kljun in je bila črne barve. Bila je zelo nagajiva, ker je rada grizla. Matic jo je odpeljal k sebi domov. Mama ni bila prav navdušena, ker je začela gristi pohištvo. Matic jo je v sobi zavezal za pisalno mizo. Tudi stanovalci bloka so bili vznemirjeni. Vsako jutro in zvečer je začela na glas gagati. Vendar se je Maticu vse skupaj zdelo zelo zabavno, zato se ni zmenil za pripombe stanovalcev. Nekega dne, ko je bil Matic v šoli, se je zgodilo nekaj groznega. Goska je pobegnila. Matic je bil zelo žalosten. Kljub dolgemu iskanju ob pomoči njegovih prijateljev je niso uspeli najti. Dobro, da je imel njeno sliko. Vseeno pa je pomislil, da nekje uživa in se družijo s svojimi vrstniki.

Domen Jokič, 4.a

POSTALA SEM NEVIDNA

Nekega deževnega jutra me je prebudilo zvonjenje telefona. Oglasila sem se, še vsa zaspana. Novica, ki sem jo slišala, me je osupnila. Joj, ugrabili so našega župana. Ker pa sem bila seveda izkušena tajna agentka, so mi že takoj zaupali pomembno nalogo. Dolgo časa sem premišljevala kako naj to izpeljem. Nazadnje sem prišla do tega, da bi lahko postala nevidna. Pogledala sem v knjigo urokov in našla čudežni recept za nevidnost. Samo z nevidnostjo lahko rešim našega župana, sem si mislila. Po že užitem napoju sem postala silno utrujena. Občutek je bil grozen in boleč. Krči v trebuhu, bolečine v udih, strašen glavobol. Ležala sem in čakala, da bolečine popustijo. Čisto sem pozabila, da je četrtek in da pride mama na obisk. Tisti hip sem zaslišala hišni zvonec. Odprla so se vrata in zagledala sem mamo. Namesto pozdrava, je mama omedlela. Položila sem jo na posteljo in odhitela do ogledala, v katerem sem videla le polovico svojega telesa. Videla sem, da napoj deluje. Bil je čas za akcijo. Napoj je deloval samo 16ur, zato sem morala pohiteti. Seveda sem nalogo opravila brezhibno in to v dobrih 14urah. Kako mi je šlo, pa povem kdaj drugič. Po vrnitvi v »resnični svet« sem mami skuhala kavo in jo pomirila. Zagotovila sem ji, da je vse v redu. Vseh skrivnosti ji pač nikoli ne bom izdala.

Katja Ribnikar, 8.b

POMEŠANI LETNI ČASI

Nekoč so v vasi Letni časi živeli štirje letni časi: pomlad, poletje, jesen in zima. Po cele dneve so spali, lenarili in ležali, a ko je napočil njihov čas so pridno in trdo delali. Bilo je enaindvajsetega marca, na prvi pomladni dan. O pravi pomladi ni bilo ne duha ne sluha. Starka zima je bila že zelo utrujena in je komaj čakala, da pride pomlad in bo lahko legla v toplo posteljo. Ker pa pomladi ni bilo, je zima prosila poletje, naj jo nadomešča. Toda! Nad poletjem niso bili zadovoljni kmetje. Niso še posejali in posadili poljščin, zato sta se poletje in jesen zamenjali. Ampak tukaj se je spet zgodil zaplet. Otroci niso bili zadovoljni. Zakaj? Ker je bilo prej poletje, so imeli šolarji počitnice. Zdaj, ko je jesen, morajo v šolo. Ker tudi z jesenjo niso bili zadovoljni, je jesen hotela, da jo nadomesti zima. Toda zima je bila utrujena. Vsi so čakali samo še pomlad. Tedaj se je pripeljala na motorju. Ja, pomlad se je pripeljala na motorju! Šla je k svoji prijateljici mavrici v deželo Vremenskih pojavov. Vsi so jo grdo gledali. Samo opravičila se je in odšla na delo. Pomlad je res močno delala. Ljudje so bili veseli, da se je vse skupaj uredilo.

Neža Terziov, 3.a

VEVERICA

V gozdu je živela veverica. Bila je še majhna, a je živela čisto sama. Ves čas je premišljevala, kje bi našla mamico. Nekega dne se je odločila, da bo šla iskat mamico. Hodila je po gozdu in srečala veliko živali. Prva žival, ki jo je srečala, je bil ježek. Na bodicah je nosil hruške. Potem je srečala medveda. Ker je medved tako velik, je bila veverica prepričana, da bo vedel, kje je mamica. Medved ji ni mogel pomagati. Srečala je še lisico, hrošča, ptico in zajca. Nihče ni videl njene mamice. Čisto na koncu gozda je našla neko veveričjo družino. Bila je mamica, bil je oče in še dve sestrici in dva bratca. Ker so bili dobrosrčni, so jo sprejeli v svojo družino. Mala veverica je bila zdaj zelo srečna.

Gašper Martič, 3.a

MIHA IN ROPOT (pisanje zgodb ob slikah)

Nekoč sta šla mamica in Miha na tržnico. Tam so prodajali tudi igrače. Miha si je zaželel boben. Mamica mu je kupila glasen boben. Doma je Miha veselo igral na boben. Mamica in očka mu nista dovolila, da igra tako glasno. Potem je šel v gozd. Tam ga je srečal lovec Jaka. In potem je šel na letališče. Tam ga pa noben ni kregal, zato je lahko igral. Ko je prišel domov, ga je mamica vprašala, če se je nabobnal. Miha se je odločil, da je bobnov za danes dovolj.

Drejc Fležar, 2.a

Bilo je lepo sončno popoldne. Miha je šel v trgovino. V trgovini je Miha kupil velik rdeč boben. Bližal se je večer. Miha je šel v svojo posteljo. Zjutraj je Miha igral na boben. Oče je rekel Mihi, naj gre v gozd. Tam ga je okregal lovec Jaka, ker je strašil živali. Miha je šel na letališče. Končno je lahko igral na boben.

Žan Škrjanec, 2.a

Miha je dobil od mamice in očka bobne za rojstni dan. Bili so rdeče barve. Očka ga je okregal, ker je tako ropotal. Šel je v gozd. Lovec je rekel, da ne sme strašiti živali. Šel je na letališče. Kapitan je rekel, da tu ne sme ropotati. Odpeljali so ga domov. Lahko ropota samo, ko je sam doma.

Davor Petrušič, 2.a

Miha je za rojstni dan dobil velik boben. Podarila mu ga je teta Jana. Miha se je odločil, da bo boben preizkusil v hiši. Mama in oče pa nista marala hrupa, zato je šel Miha drugam. Kmalu je Miha prišel v gozd. Tudi tam ga je okregal lovec Jože, ker je plašil živali. Miha je šel na letališče. Tam je res glasno. Miha se je odločil, da bo priredil koncert za svoje prijatelje, ki bo na letališču.

Eva Urbanc, 2.a

Nekoč je Miha na podstrešju našel rdeč boben. Ni vedel, kje bi igral. Najprej je igral doma, a mu oči in mami nista pustila. Potem je hodil po stezi in prišel v gozd. Miha je začel razbijati. Mimo je prišel lovec Jaka. Rekel mu je, da naj gre drugam. Potem je šel na letališče in zaključil koncert.

Žiga Jančič, 2.a

Miha si je želel boben. Dobil ga je za rojstni dan od prijatelja Žana. Ko sta prišla mami in očka iz službe, si je mamica zamašila ušesa, ker je Mihec razbijal po bobnu. Očka mu je rekel, da naj gre v gozd. Miha je igral v gozdu. Lovec Jože mu je rekel, da ga bo ustrelil. Peljal ga je na letališče. Tam je veselo bobnal.

Urh Košir, 2.a

Za rojstni dan je Miha dobil boben. Prinesla sta mu ga dedek in babica. Ves dan je igral na bobne. V hiši ni smel igrati nanje in na dvorišču tudi ne. Šel je v gozd in lovec Mirko mu igrati ni pustil, ker je budil živali. Šel je na letališče in tam je lahko bobnal kolikor je hotel. Bobnal je lahko na letalu, saj je letel sam s pilotom. Šel je k teti in stricu, ki sta se pisala Kovač. Pokazal je boben in bila sta vesela.

Jan Bitežnik, 2.a

Miha si je želel nov boben. Nekega dne mu ga je očka kupil. Miha je šel preizkusiti svoj novi boben. Ko je to očka videl, je rekel, naj gre kam drugam bobnat. Šel je v gozd. Tam je srečal lovca Jaka. Rekel mu je, da naj ne bobna, ker straši živali. Miha se je odločil, da bo šel na letališče, ker je zelo glasno. Nato je odšel domov. Mama ga je vprašala, če se je nabobnal.

Aljaž Jesenko, 2.a

Miha je za rojstni dan dobil boben. Podaril mu ga je dedek. Miha je na hodniku začel igrati na boben. Miha je šel v gozd, srečal je volka, ki je zarenčal. Miha je z bobnom prestrašil volka. Lovec Jaka mu je svetoval, da naj gre na letališče. Miha se je odločil, da bo ropotal takrat, ko ne bo nobenega doma.

Tinkara Ličen, 2.a

ANA IN ŽIVALI

Nekoč je živela majhna deklica Ana. Živela je v gradu, ki je bil na hribu ob robu vasi, ki se je imenovala Žarkova vas. Grad, v katerem je živela Ana, je bil zelo urejen, čeprav so imeli psa, mačka, hrčka in zajca. Kralj je bil zloben, zato je hotel vse Anine živali prodati. Ana se je uprla. Ko je sonce zahajalo, je Ana postala zaspana. Odšla je v kopalnico in si umila zobe, nato pa odšla v svojo sobo. Kralj jo je videl, ko je zaprla vrata. Takoj je odkorakal v sobo po telefon. Poklical je bratranca Hendrika, ki prodaja živali in mu rekel, naj pride po Anine živali. Hendrik ima rad živali, kajti ko proda kakšno žival, dobi veliko denarja. Prišel je v petih minutah. Kralj in Hendrik sta vse živali spravila v prikolico za živali, ki je bila priključena na Hendrikov avto. A, ker je Hendrik pozabljiv, je na prikolico za živali pozabil namestiti streho. Ko so bile vse živali v prikolici, je Hendrik pognal avto in se odpeljal. Ko se je Ana zbudila, ni bilo več živali. Takoj je odšla h kralju in ga vprašala, kje so živali. Kralj pa je rekel, da jih je prodal. Ana se je oblekla in odšla iskat živali. Hodila je od hiše do hiše in spraševala, če je kdo videl prikolico in v njej živali. Nihče ni videl ne živali ne prikolice. Medtem so živali v prikolici stopile druga na drugo. Zadnji je bil pes, ki je splezal na vrh in skočil iz prikolice. Drugi je bil hrček, ki je bil na zajcu, zato sta oba hkrati skočila iz prikolice. Zadnji je bil maček, ki nima težav s plezanjem. Vse živali so se zbrale in odkorakale proti vasi. Ko so prispele, so vse spustile svoje glasove. To je slišala Ana in sledila glasovom. Ko jih je našla, jih je pripeljala domov. Kralja in Hendrika je od jeze pogubilo, Ana pa je srečno živela z živalmi. No, mogoče je našla še kakšnega princa.

Eva Frelj, 3.a

PIKI IMA VROČINO (poustvarjalno pisanje)

Bilo je vroče poletje in vsakemu je vroče. Učitelj se je odločil, da bodo imeli namesto pouka plavanje. Ves dan so se igrali. Ko je sonce že zahajalo, so se medvedi morali posušiti. Medvede so pripeli na vrvo. Drugi medvedi so večji od Pikija in imajo več dlake. Piki in drugi medvedi so viseli na vrvcu tudi ponoči, zato se je Piki prehladil in dobil vročino. Učitelj je šel po medvedke, a je opazil, da s Pikijem ni vse v redu. Opazil je, da ima Piki vročino. Uporabil je vsa zdravila. Potem se je spomnil, kaj bo pomagalo Pikiju. To je čokolada, ki je res pomagala.

Eva Urbanc, 2.a

Tisti dan se je Piki v šoli slabo počutil. Bolel ga je trebuh. K sreči je Piki imel toplomer. Imel je vročino. Hitro je učitelj poklical očeta in oče rešilca. Medtem ko je rešilec hitel, so ga vrgli v mrzlo vodo in že je ozdravel. Rešilec je hitro prišel, ampak Piki je bil zdrav.

Jan Bitežnik, 2.a

Nekoč je Piki padel v škafo za perilo. To mu ni bilo všeč. Malo je zajokal, a je že prišla mama. Dala ga je v pralni stroj. Sanjal je, da bo umrl. A ko se je zbudil, je visel na vrvcu. Čez nekaj minut se je prehladil. Malo je zakašljaval in učitelj ga je slišal. Jutri bosta šla v bolnišnico.

Žiga Jančič, 2.a

Nekega dne se je šel učitelj kopat. Spet je vzel Pikija s seboj. Ko se je Piki skopal, je šel ven. Prehladil se je in dobil vročino. Prišel je medvedji zdravnik. Dal mu je sirup. Piki je odšel domov v posteljo. Čez nekaj dni se je pozdravil. Spet se je lahko igral z učiteljem.

Urh Košir, 2.a

Nekoč je živel Piki. Ko so Pikija kupili, so ga oprali. Hudo je zbolel, ves čas je bruhal. Peljali so ga v bolnico. Ves dan je sanjal o sladkarijah. Videl je lepo medvedko in je ozdravel. Naslednji dan je vseskozi spal. Nekoč je prišla tista medvedka. Potem je živel srečno do konca svojih dni.

Nuša Jarc, 2.a

Nekega popoldneva je šel Piki na vrt. Tisti dan je začel pihati veter. Učitelj je opazil, da se je Piki prehladil, zato se je odločil, da ga pelje k zdravniku. Zdravnik je Pikiju dal zdravilo za glavo in potem je kmalu ozdravel.

Taja Dodič, 2.a

KUŽA LUŽA

Nekoč je živel pes, ki ni imel imena in ne skrbnika, saj je bil potepuški pes. Nekega dne je tega psa srečala gospa, ki ji je bilo ime Micka. Gospa Micka se je odločila, da bo psa vzela domov. Dala mu je ime Kuža Luža. Kuža Luža je bil zelo umazan, zato ga je gospa Micka okopala. Od takrat naprej je pazil na čistočo. Nikoli več ni bil umazan. Gospa Micka je živel v gradu. Kuža Luža je postal grajski pes. Naučil se je lepega vedenja. Kuža Luža je srečno živel s svojo lastnico gospo Micko v gradu do konca svojih dni.

Maša Šparovec, 3.a

NADALJEVANJE ZGODBE

Matej je v gozdu našel veliko jajce. Bilo mu je všeč, zato ga je odnesel domov. Doma ga je položil v posteljo in ga toplo pokrilo ...

Ko se je zvečer odpravljal spat, je položil jajce v škatlo in ga pokrilo. Naslednje jutro je ugotovil, da je jajce počilo. V tem jajcu je bilo še eno jajce, ki se je razpočilo naslednji dan. Ven je prilezel zmaj. Matej ga je dal hitro v kletko. Skuhal mu je klobaso. Zmaj jo je z užitkom pojedel. Od sedaj naprej je zmaj zelo hitro rasel. Nekega dne pa je zmaj bruhal ogenj in zažgal Matejev zvezek. Na srečo je Matej hitro zлил vedro vode na zvezek. Matejeva mama je rekla, da mora zmaj oditi drugam. Naslednji dan je zmaj odletel skozi okno. Letel je, dokler ni prišel v deželo zmajev. V deželi zmajev se je imel lepo.

Vid Primožič, 3.a

... Čez deset dni se je iz velikega jajca izvalil majhen dinozaver. Matej mu je dal ime Grizli. Hranil ga je z mesom, ga umival in skrbel zanj. Nekega večera pa se je zgodilo nekaj groznega. Mali dinozaver je zrasel v velikega dinozavra. Podiral je drevesa in stolpnice. Matej mu je ukazal, naj neha. Dinozaver se je začudil in se pomanjšal. Tako je bil spet majhen. Z Matejem sta bila spet srečna. Ali vas zanima, kaj bo naslednjič ušpičil mali dinozaver?

Luka Nunar, 3.a

MOJI NAJLJUBŠI POČITNIŠKI DNEVI

Opisala bom moj prvi dan smučarskega tečaja, ki je bil v soboto. Vsi, ki smo se vpisali v ta tečaj, smo se ob 7.20 uri zbrali pred bencinsko črpalko v Bistrici. Otroci smo s starši počakali na avtobus, ki je pripeljal iz Kranja. Avtobus je vsak dan prišel točno ob določeni uri. Otroci smo vstopili na avtobus, se usedli na prosta mesta in počakali na zamudnike. Na koncu so vstopili še učitelji. Učitelj Žare nas je poklical, mi pa smo morali povedati, da smo tu. Ko smo bili vsi, smo se odpravili. Do Bodentala v Avstriji smo se vozili slabo uro. Malo preden smo prispeli, nas je Žare obvestil, naj se začnemo oblačiti. Ko smo prispeli nam je šofer iz avtobusa dajal smučke. Vsak je dobil svoje in se odpravil na smučišče. Skupaj z učitelji smo se ogreli. Nato smo dobili karte za večjo žičnico. Velika žičnica še ni delala, zato smo odšli na malo. Odpeljali smo nekaj voženj in nato z učiteljem naredili še nekaj vaj. Ob 11. uri smo vsi otroci odšli na kosilo, ki je bilo do 12. ure. Smučali smo še dobro uro, nato pa zložili smučke v avtobus in se odpravili proti domu. Na poti domov smo v avtobusu lahko govorili šale in peli pesmice. Naslednji dan, ki ga bom opisala, je sredo. V sredo je bil zaključek smučarskega tečaja. Vsi smo se kot ponavadi zbrali pred bencinsko črpalko in počakali avtobus. Ko je avtobus prišel, smo se prešteli in počakali na zamudnike. Ko smo bili vsi, se odpravimo. Vse je bilo kot ponavadi, le da je bil v naši skupini nekdo dežuren in to pomeni, da mora ogreti vse v skupini. Nato smo z učiteljem spet naredili nekaj vaj in nato odšli na progo in jo malo prevozili. Kot ponavadi smo ob 11. uri odšli na kosilo, ki je bilo ob 12. Po kosilu so nas prišli pogledati starši. Pokazali smo jim, kaj smo se naučili v preteklih dneh. Odvozili smo jim dve vožnji nato smo imeli še igro vlečenje vrvi. Naša ekipa je bila proa. Po igrah je bila žrebanje nagrad in podelitev priznanj za sodelovanje. Vsak sodelujoči je dobil zlato medaljo, ne glede na rezultat. In tako se je moje smučanje med počitnicami končalo. In zadnji dan, ki ga bom opisala, je nedelja. Zjutraj, ko sem se zbudila, sem pogledala film, ki sem ga posnela. Nato sem pozajtrkovala. Ob 12 so prišli prijatelji na kosilo. Po kosilu so starši pili kavico, otroci pa smo odšli na računalnik. Tam smo se dogovorili, da bo vsak igral na računalniku 30 minut. Starši so nas poklicali na sladole. Tam smo pojedli vse in prijateljica sta prosila, če lahko dobita še. Seveda sta pojedla tudi to. Nato smo si umili roke in odšli naprej igrati računalnik. Čez nekaj časa smo se odločili, da tudi mi nekaj naredimo staršem. Za večerjo smo jim spekli palačinke. Starši so bili zelo veseli. Tako je šel čas zelo hitro mimo in prijatelji so se poslovili ter odšli. Jaz sem si pripravila torbo za v šolo in odšla spat.

Tea Drobnič, 5.b

NADALJUJEMO ZGODBO

Jež je iz potoka pil vodo. Na drugem bregu je v grmovju ležala lisica. Zagledala je ježa, stopila iz grmovja in ...

odkorakala proti ježu. Jež je zagledal lisico in stekel proti grmovju, ki je raslo ob debelem hrastu. A jež ni bil spreten v teku, zato se je zvil v bodičasto kepo in se zakotalil proti grmovju. Lisica je videla, da jež beži, zato se je pognala v tek. Na hrastu je živela veeverica. Imela je topel domek in v njem mladiče. Zbirala je lešnike. Jež pa je medtem prispel do hrasta in splezal nanj. Veeverici je pomagal zbirati lešnike. Po gozdu je korakal lovec Matija, ki je lovil lisice. Lisici je že pošteno krulilo v želodcu. Prispela je do hrasta. V tistem hipu je jež skočil na veeverico, veeverica pa na drevo. Veeverica in jež sta lešnike, ki sta jih nabrala, začela metati v lisico. Lisica je zatulila. Lovec je slišal lisico in sledil njenim glasovom. Ko je prispel v bližino lisice, jo je ustrelil. Zdaj je jež srečen s sosedo veeverico.

Eva Frelih, 3.a

... malo počakala, da se jež zviije iz klobčiča. Jež jo je pravočasno opazil, zato se je skrnil za drevo. Lisica si je mislila: »Lov se začne!« Jež je stekel do svojega doma in spet pravočasno opazil lisico vso sestradano, kako teče okoli gozda in gleda, kje bi bil jež. Zvečer se je jež odpravil od doma. Ko je izstopil iz svoje hiške, je slišal znan glas. Bila je lisica. Jež je začel teči proti reki. Vedel je, da je ne more preskočiti, zato se je ustavil. Ker je tekel hitro, se kje moral zvit v klobčič. Lisica se je prav tako skušala zvit v klobčič, a se ni znala, zato se je nabodla na ježeve bodice. Glasno je zatulila in skočila ravno v reko, ki je bila zelo mrzla. Jež je bil vesel in se je okrepčal z mrzlo vodo v reki.

Gašper Martič, 3.a

... in se približala ježu. Bila je zelo lačna, vendar pa ježa ni pojedla, ker sta bila prijatelja. Vprašala ga je, če ve, kje bi dobila hrano. Jež ji je odgovoril, da ve. Povedal ji je, kje dobi hrano. Napotil jo je do najbližje kmetije. Lisica je šla na kmetijo in tam zagledala psa, ki je čuval kmetijo. Zamotila ga je, da je lahko prišla v hišo. Ko je prišla v kuhinjo, je odprla hladilnik. V njem so bile same dobrote, zato je sklenila, da vzame cel hladilnik. Ko je prišla v gozd, so jo že čakale druge živali, tudi jež. Odločila se je, da bodo imeli zabavo. Pokazala je presenečenje. Odprla je hladilnik in zabava se je pričela. Tako so se zabavali še en teden, lisica pa ni bila več lačna.

Nika Štirn, 3.a

... je planila k njemu. Hotela ga je pojesti, a se je jež zvil v klobčič. Ker se je jež hitro zvil v klobčič, je imela lisica ves bodičast gobec. Lisica je hitro poklicala reševalce in ležala na travi. Reševalci so v minuti prispeli do lisice in jo hitro dali v rešilni avto. Odpeljali so jo v bolnišnico. Tam so lisici iz gobca potegnili ježeve bodice. Lisica je morala ležati v bolniški postelji. Odločila se je, da se bo maščevala. Šla je v gozd in poiskala ježa. Opazila ga je v listju, kako smrči. Zgrabila ga je in pojedla. Tako je bila sita do konca svojih dni.

Matija Markovič, 3.a

... ga hotela zgrabiti, ampak kaj, ko je bil jež bodičast. Lisici je bilo čisto vseeno, kaj se zgodi. Bila je namreč že zelo lačna. Prijela ga je za bodice in odnesla v brlog. Zdaj ga je hotela pojesti, vendar se ji je jež zasmili. Sklenila je, da ga ne bo pojedla. Naslednje jutro je jež zelo zgodaj vstal, ker je bil lačen in žejen. Ko je našel hrano, se je spomnil na lisico. Odločil se je, da bo nabral hrano še zanjo. Hrano je nabodel na bodice in jo nesel v brlog. Lisica je bila že zdavnaj pokonci. Dal ji je hrano in oba sta se najedla za tri dni.

Rebeka Lorenčič, 3.a

MEDVEDJI PIKNIK

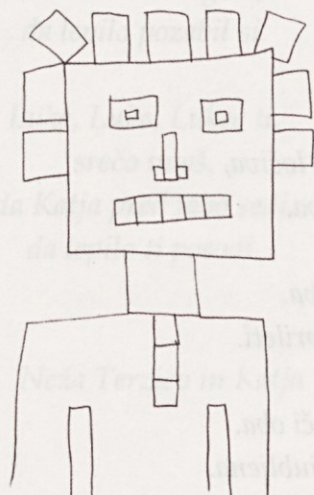
Nekoč so živeli mali medo Timi, mlajši bratec Piko, mama Antonina in oče Antonin. Živel so v Medilu. Imeli so veliko hišo z dvema nadstropjema in pet postelj, ki so se dotikale druga druge. Nekega dne so se odločili, da priredijo piknik. Na piknik so povabili prijatelje, sorodnike, kuharje, kuharice, natakarje, natakarice, policiste, reševalce, gasilce, najpametnejšega medveda in še celo župana. Na vabilo so napisali: Piknik bo petega junija. Prosimo, pridite. S sabo prinesite športno opremo, za ostalo poskrbimo. Ko je napočil peti junij, so vsi povabljeni prišli na piknik. Medvedji otroci so se igrali različne igre, odrasli pa so se kartali igro Ena ali igrali nogomet. Potem so jedli in pili ter se še naprej zabavali. Srečni in dobre volje so se vsi vrnili domov. Doma so odšli spat. Medvedje so čisto vsi sanjali o novem pikniku, ki bo še boljši. Ta piknik, ki so ga imeli petega junija, je bil vsem najboljši doslej.

Nika Štirn, 3.a

MOJ OSMI ROJSTNI DAN

Svoj osmi rojstni dan sem praznoval kar doma. Povabil sem nekaj svojih prijateljev in sošolcev. Zabavo sem imel na travniku pred našo hišo. Igrali smo se Igre brez meja. Z očijem sva pripravila vse pripomočke za igre še preden so prišli prijatelji. Za zmagovalce sva pripravila tudi nagrade. Zmagovalec je bil sosed Miha. Seveda sem imel tudi torto z osmimi svečkami. Dobil sem tudi veliko daril. Dan je minil zelo hitro in prijatelji so morali domov.

Staš Štefančič, 3.a



POEZIJA

ZBIRKA PESMI PESMIKRAT

LJUBEZEN (misel)

Ljubezen je kot srce, ki utripa vsako sekundo.

Ljubezen je kot prah, ki se širi okoli tebe.

Ljubezen pride sema od sebe, pride na skrivaj in potihoma.

SLIKAR

Slika nariše slikar.

Z njo se ubada kot
nekakšen vihar.

Črte po papirju
švigajo sem ter

tja, a slikar se spomni,
da tukaj nekaj ne štima.

Zelena mu nikakor ni bila všeč,
izpadla je kot gnusna reč,
hitro s črno jo prebarva.

Galerija spet napoti je k njej.
(k sliki)

BOLEZEN

Bolezen je zoprna stvar,
srce ti zaustavlja kot nekakšen vihar,
ko pa tableta v usta prileti,
vse spet normalno se ti godi.

NALOGA

Naloga stonoga vsak dan ti teži,
za mizo preživljaš vse dolge dni.
Ko vikend se pojavi, ves si vesel,
od sreče in veselja bi vriskal in pel.

LJUBEZEN ZA DVA

Ti in jaz za skupaj sva in nikoli se ne ločiva,
naj skupaj prideva in se poljubiva.

Naj skupaj na valovih jezdiva oba.
Naj se ljubezen zavrti in med naju prileti.

Ko pesem se konča ljubezen naj osreči oba.
Hitro se poljubiva in do konca sva zaljubljena.

ŠOLA

Ko prvič prideš v šolo
vse zdi se ti težko,
počasi začneš dojemati
da šola ni kar tako.
Mamica pa pravi:
»Učit se bo treba,
če ne, ne bo dobre ocene«
skoz gnjavi te tako,
na vse krožke te prijavi
pa sploh ne ve zakaj!!
NAJRAJE OD DREKA BI UMRL!

Žiga Krajncan, 5.b

ZIMA

Ko je zima, je mraz,
a to je najboljši letni čas.
Zima je in mrazek.
peč v brlogu že gori,
medvedek pa trdno spi.
Zdaj je skoraj že poletje,
sonce, dež in gretje.

Staš Štefančič, 3.a

MUCA

Muca, muca mila,
kaj boš danes pila?
Mleko ali vodo?
Kaj ti bolje bo?
Mijav, mleko bi pila,
bele brčice si naredila.

Neža Terziov in
Katja Vrtačnik, 3.a

LUKA

Luka, Luka, Lukec ti,
res slabo se ti godi,
da lepilo pozabil si.

Luka, Luka, Lukec ti,
srečo imaš,
da Katja pred tabo sedi,
da lepilo ti posodi.

Neža Terziov in Katja Vrtačnik, 3.a

HIMNA

Na stadion se bom postavil,
kranjski Triglav vam bom predstavil,
ki z vami bo igral in gole vam dajal!

Gol, gol, gol,
Triglav je najbolj.
Triglav vam pokaže,
kako se gole maže.

Aljaž Rogelj, 3.a

VESELO SONCE

Ko se je zdanilo,
se sonce na nebo je preselilo.
Ko dež je padal,
vse se je skrilo.
Vsi so avtomobile peljali v garaže,
vse igrače pospravili z dvorišča
in zaprli svoja bivališča.
Ko pa sonce to je videlo,
brž na plan je prihitelo,
dež pregnalo in znova zasijalo.
Vse je zapelo
in sonce se veselo je zavrtelo.

Nika Štirn in Eva Frelj, 3.a

JUTRO

Rano belo jutro
v soncu se prižge,
jaz pa grem na travico
trgat rožice.

Jutro na okno prileti,
petelinček zakikirika,
vsi ljudje se zbudijo
in v službo hitijo.
Eden pa seveda ne,
to naš mali Lukec je.

Klara Jazbec, 3.a

KRALJICA

Sonce zgodaj vzhaja,
kraljica z njim vstaja.
Ličila si nanese
in krono si prinese.
Ko krono si nadene
in plašč si odene,
jo čaka še kopel,
da dan se s svežino bo začel.
Za zajtrk je palačinke
od kuharice Minke,
pije pa sok,
ki ji ga je dal vrtnar Rok.

Neža Terzjev, 3.a

IŠČEM

Čokolada? Ne! Marmelada? Ma ne! Sladkor? Nee! Sladoled? Ni šans!
Iščem in iščem pa ne najdem ničesar slajšega od tebe!

SMEJ SE

*Smej se ko ti solza po licu povze,
smej se in ne pokaži svetu, da ti je hudo,
smej se, govori glasno, kriči naj vsi mislijo da si neranljiv, neubčutliv, trd, mrzel,
smej se, smej se ko ti je hudo, ko ti nekdo stopi na srce in ga pomendra,
smej se ko ti iz uči priteče kri.
Ker ni več solza!*

KAJ NAJ

*Kaj naj ti rečem v slovo,
vem da bolelo me bo,
a vendar nekaj rada bi ti rekla,
čepprav vem, da grenka solza bo po licu tekla
in brez tebe mi ni več do življenja.*

POLJUB

*Nekateri pravijo, da je poljub greh,
a če ne bi bilo zakonito, ga odvetnik ne bi dovolil,
če ne bi bilo skromno, ga s cvetjem deklet ne bi delili,
če ga ne bi bilo v izobilju, se reveži ne bi nikoli poljubili.*

Lepot sem se tujih dežel naužila

*Lepot sem se tujih dežel naužila,
jih dobro spoznala z različnih strani.*

Bila sem povsod, kjer lepo se živi.

*A vendar najlepše je doma, že vračam se nazaj –
vsak čas bom prišla.*

*Še predem povrnem se k vam
iz daljave pogledam še k njemu in ga nežno objame*

Sabina Zelič, 7.b

V 2. a SMO SESTAVLJALI RIME

Moj veliki prijatelj teče
In med potjo nič ne reče.

Sonce sije nam lepo,
K nam veselje je prišlo.

Ptiček na veji sedi
In lepo pesmico žvrgoli.

Prišla je mrzla zima,
Ki z belo glavo kima.

Ptice letijo po zraku,
mi smo pa na vlaku.

Otroci se z žogo igrajo
In se zraven lepo smehljajo.

Danes je deževen dan
zato sem zelo zaspan.

Avto s hitrostjo drvi,
naokrog pa vse grmi.

Žan Škrjanec, 2.a

Nogomet je bil končan,
nogometiš je bil bolan.

Tekma se bo začela,
ko bo noga ozdravela.

Tudi karatejec Žan
leži doma bolan.

Mama Micka je izgubila copat,
ko je šla iz sobe do vrat.

Luka Krmelj, 2.a

Ko je prišla majhna čebela,
Se je odprla velika marela.

Mama ima v omari lonec,
prijazne pravljice je konec.

V šoli računamo na plus,
a moj sok ima dober okus.

Na Antarktiki je mrzel led,
pri nas pa dober med.

Žiga Jančič, 2.a

Moj mali medvedek
je pravi sladkosnedek.

Naša dva purana
sta bila včeraj zaklana.

Počil je lonec
in rim je konec.

Eva Urbanc, 2.a

V svoji sobi rada se učim,
da glavo si zbistrim.

Sara plava,
vidi se ji samo glava.

Imam bratca dva,
ki v plenice kakata oba.

Ponoči, ko spim,
veselo smrčim.

Sara Kert, 2.a

Najlepši stol
se je zlomil na pol.

Včeraj sem jedel piščanca,
nato pa stekel na vrh klanca.

Na preprogi ležita dve žogi.

V trafiki prodajajo
dve sliki.

Prijateljica Iva
je danes vsega kriva.

Tam kjer je grad,
je globok prepad.

Jan Bitežnik, 2.a

Na vrtu raste roža,
ki me lepo boža.

Ko sem dobil torbo,
sem šel na rokoborbo.

Urh Košir, 2.

Sosedov rjavi kuža
skriva se tam, kjer je luža.

Hitro na sneg,
si lička pogret.

Naš kuža odšel je na lov,
pozabil je priti domov.

Že ves dan naš Mirko
po sobi išče radirko.

Po hrani umij zobe,
da jih umazanija ne poje.

Ko je včeraj zapadel sneg,
smo si za sankat poiskali breg.

Tinkara Ličen, 2.a

PREDSTAVITEV KNJIGE

Imate preveč časa? Ne veste kaj početi? Čas je, da preberete kakšno knjigo. Tule je namig.

NININA PESNIKA DVA

STRNJENA VSEBINA KNJIGE

Glavna junakinja sedemnajstletna Nina obiskuje 2. letnik Poljanske gimnazije. Ima veliko prijateljic in najboljšo – Nadjo. Skozi knjigo se prepleta tudi zgodba njene prijateljice Majde, ki ima velike težave z drogami. Na koncu konča v umobolnici.

Vse obiskujejo »babji klas«, ko končno dobijo dva sošolca Boruta in Borisa. Po videzu nista nič kaj posebnega, zato se nobena od punc ne ogreje za njiju. Zaljubita se v Nino. Sta prava pesnika, zato ji vseskozi puščata ljubezenske verze v suknjiču. Nina se ne zmeni za nobenega od njiju. Boris jo povabi na večerjo in Nina povabilo iz usmiljenja sprejme. Boris ji izpove svojo ljubezen, Nina pa ga zavrne in mu ponudi le prijateljstvo. Čez približno mesec dni se Boris smrtno ponesreči pri gorskem plezanju.

Nasprotno se ogreje njeno za srce za študenta prava Nika. Spozna ga v enem izmed klubov, kamor rada zahaja s prijateljicami med tednom (Saks, Turist ...). Iz ognjevitega plesanja v diskoteki Turist se ljubezen razvije v nepotešeno strast Nine. Niko je stalno v njenih mislih. Povsem je zaljubljena vanj in sama misli, da jo tudi on ljubi. V mislih že načrtuje njuno bodoče zakonsko življenje. Nekega večera pri Niku doma Nino povsem zmeša opojno romantično vzdušje, šampanjec, lepa glasba ... Odloči se, da bosta šla do konca. Po tistem se ji Niko ne oglasi več. Nina obletavajo številni dvomi, katere sprva vztrajno tlači, kasneje pa jo končno prisilijo da odide na Nikov dom. Ta ji vse z neumni izgovori pojasni, zakaj si ji ni oglasil, ona pa mu slepo verjame in zopet prepusti. Po tem dogodku, se ji ne oglasi več. Zaostaja ji menstruacija in takoj pomisli na najhujše – nosečnost. Doma sporoči novico, kjer ji očim predlaga naj opravi nosečniški test. Ta je negativen.

Zgodba se konča na Borisovem grobu, kjer se sreča z Borutom. Med njima se razvije prijateljstvo.

PROBLEMI MLADIH:

- ⊗ Mamila, alkohol,
- ⊗ Nepremišljene najstniške zaljubljenosti,
- ⊗ Prezahtevni profesorji,
- ⊗ Neurejene družinske razmere.

PISATELJEVO MNENJE V KNJIGI O DROGAH

Pisatelj govori o problemu drog skozi usta profesorja matematike Slokarja. Ve kako gre to. Najprej začne oseba s travo. Na začetku se počuti fino. Potem poskusi kaj močnejšega, boljšega. Npr. Haš. In na koncu mora ta oseba preiti na trde droge. Če ne umre od prevelikega odmerka mamil, pa konča zelo hitro v umobolnici, komuni.

PROBLEMI S KILOGRAMI

Ali so kilogrami pomembni? Se mi zdi, da za povprečno najstnico zelo. Če pogledamo, nas uro za uro po to-ju, revijah, računalniku bombardirajo s sporočili, ki nam ves čas govorijo: če nimaš lepe vitke postave, si grda; če imaš na stegnih preveč maščobe, te simpatija ne bo niti pogledala; če imaš kakšen mozolj preveč, si grda. Ti grozni ultimati nas najstnice »zakompleksajo«. To je povzročilo, da je skoraj ves ženski svet na (ne)uspešnih dietah. O vsem tem sem povprašala svojo mami.

Pravi, da se ji to ne zdi tako pomembno in da ne da veliko na to, vendar ima razlog. Tako ali tako je poročena, kar pa pomeni da ji ni treba zelo skrbeti za svojo postavo, ker moža že ima.

Bratu, ki je fotograf se zdi zelo pomembno, da ima ženska lepo oblikovano estetsko postavo.

Mislim, pa da je to kljub poplavi reklam, seveda odvisno od posameznika.

STEREOTIPI

Fantje, ki izkoriščajo dekleta ne prevladujejo. Ni pa jih ravno malo. To so fantje, ki so samovšečni, važni, lepi, kar izkoristijo sebi v prid pri naivnih dekletih. Gre jim samo za spolne užitke. Ta stereotip se je razvil iz tega, ko pač nekaj deklet naleti na takšne fante, se v njih noro zaljubi na koncu pa razočarane in jezne objokujejo za njimi. Začnejo govoriti, da so vsi moški samo »prasci«, ki izkoriščajo nas uboga dekleta. Verjamem, da takšni fantje ne prevladujejo.

NINA IN NJEN DOM

Nina živi v 4-članski družini s sestro Ano, materjo Vesno in očimom Golobom. Pravega očeta je mama že dolgo nazaj nagnala in se ločila. Veliko je namreč pil.

Sestra Ana: Odlična študentka, ki prisega na glasbo Nine Hagen. Hodi z leto dni starejšim Marjanom. Lepim in postavnim fantom, ki opravlja poklic električarja.

Mami Vesna: V drugo poročena z Alešem Golobom. Trudi se za družinsko tradicijo 1x mesečno pojedino. Do svojih hčerk je popustljiva. Razvaja ju. Nimata nobenih zadolžitev, pod pogojem, da sta odlični.

Očim Golob: Staromodni moški, ki nikakor ne podpira Vesninega razvajanja hčerk. Misli, da bi hčerki morali imeti večje delovne navade, ker ju brez njih ne bo hotel noben moški za žene. Vseeno pa nikoli ne izgubi glave, tudi v zmedi in paniki.

Ninin odnos do mame:

Nina ne upošteva vedno maminih pametnih nasvetov in mnenj. Upošteva določeno uro, ko mora biti doma, to da se mora učiti ... Včasih, ko pa je na dnu jo prosi za nasvet. Veliko ji zaupa in lahko bi rekla, da sta pravi prijateljici. Vseeno pa je do nje včasih tudi predrzna in ji ugovarja, očita.

Letošnje leto je razglašeno kot Plečnikovo leto, saj smo se januarja spominjali petdesete obletnice smrti velikega mojstra arhitekture.



Jože Plečnik (1872 – 1957)

"Če človek projektira kako stavbo, bi moral najti v njej tako idejo, da bi se tresel pred njo!"

Jože Plečnik

Življenjepis

1872: 23. januarja rojen v Ljubljani kot četrti otrok v mizarski družini Andreja in Helene Plečnik.

1878-1882: obiskuje ljudsko šolo v Ljubljani.

1885-1888: dela v očetovi delavnici in obiskuje obrtno šolo v Ljubljani.

1888-1892: z državno štipendijo obiskuje obrtno šolo v Gradcu in hkrati riše pri prof. Leopoldu Theyerju.

1892-1894: dela kot pohištveni risar v podjetju J. W. Müller na Dunaju.

1894: arhitekt Otto Wagner ga sprejme v svojo šolo, ko vidi nekaj njegovih risb. Zaradi nezadostnega tehničnega znanja prvo leto dela v učiteljevem ateljeju.

1895-1898: obiskuje Wagnerjevo šolo za arhitekturo na Dunajski likovni akademiji.

1897: skupaj s kiparjem O. Schimkowitzem izdelava osnutek za Gutenbergov spomenik na Dunaju, zanj prejeta prva nagrada.

1898: za diplomsko nalogo urbanistične rešitve kopališča Schreveningen pri Haagu prejme Rimsko potovalno štipendijo.

1898: uredi razstavo Spodnjeavstrijskega umetnoobrnega združenja na razstavi v Pratri na Dunaju.

1898-1899: potuje po Italiji in na koncu za kratek čas obišče tudi Francijo.

1899-1900: po vrnitvi s potovanja nekaj mesecev dela v Wagnerjevem ateljeju na projektu dunajske mestne železnice.

1900-1911: samostojni arhitekt na Dunaju.

1904: za salon na svetovni razstavi v Saint Louisu v ZDA prejme zlato medaljo.

1911-1921: se odzove vabilu prijatelja Jana Kotěre in sprejme mesto učitelja dekorativne umetnosti na Umetnoobrtni šoli v Pragi; ves čas se posveča pedagoškemu delu.

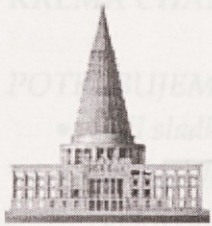
1912-1913: profesorski zbor Dunajske akademije likovnih umetnosti ga trikrat zapored predlaga za Wagnerjevega naslednika, vendar prestolonaslednik Franc Ferdinand njegove profesure ne potrdi.

1921-1956: profesor na oddelku za arhitekturo na Tehnični fakulteti Univerze v Ljubljani; ves čas ob pomoči direktorja Mestnega gradbenega urada M. Prelovška ureja Ljubljano.

1920: češkoslovaški predsednik T. G. Masaryk ga imenuje za arhitekta praškega gradu. 1920-1934: ob profesuri v Ljubljani preureja praški grad z okolico.

1957: 7. januarja umre na svojem domu v Ljubljani.

Plečnikovo najpomembnejše delo v avstrijski prestolnici je Zacherlova hiša v središču mesta. Na Praškem gradu je oblikoval vrtove, dvorišča, prehode in notranjščine, med njimi predsednikovo stanovanje, v tridesetih letih pa je pozidal še monumentalno cerkev sv. Srca Jezusovega na praških Vinohradih.



Maketa slovenskega parlamenta

Med Plečnikovimi ljubljanskimi deli velja omeniti cerkev sv. Frančiška v Šiški, stadion za Bežigradom, Zbornico za trgovino, obrt in industrijo, Narodno in univerzitetno knjižnico, kompleks poslovnih objektov na ljubljanskem pokopališču Žale in Tržnice ter Tromostovje.

Plečnik je vključen tudi v program kulturne promocije v času predsedovanja Slovenije EU, v katerem je kot eden od otvoritvenih dogodkov ob začetku predsedovanja napovedano, predvidoma v januarju 2008, odprtje razstave Plečnikovih del v Bruslju. Kurator razstave z naslovom Tiranija udobnega je Boris Podrecca. Razstava bo temeljila na Plečnikovih stolih.



Plečnikova podoba na nekdanjem bankovcu za 500 tolarjev



KUHARSKI KOTIČEK

KOKOSOVA POTICA

Potrebujemo:

- 4 rumenjake,
- 90 dag moke,
- 2,5 dl mleka,
- 1 kocka kvasa,
- 10 dag sladkorja,
- 10 dag margarine,
- 1 do 2 žličke soli,
- 2 žlički grenkega kakava.



Nadev:

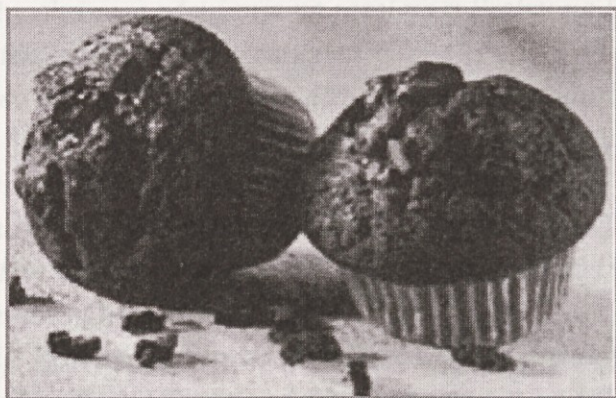
- 0,25 kg kokosove moke,
- popariš 1 dl mleka,
- 1 jajce,
- 1 velika kislá smetana,
- 30 dag sladkorja.

Testo narediš po navodilih na moki BONI , ga namažeš z nadevom in pečeš pri 150°C 1 uro.

MUFINES

SESTAVINE:

- 3 jajca,
- 19 dag margarine,
- 19 dag sladkorja,
- 38 dag moke,
- 1 pecilni prašek,
- 1,5 dcl mleka,
- 20-30 dag mlečne čokolade.



POSTOPEK:

- Z multipraktikom pri največji hitrosti narežeš čokolado in jo daš v drugo posodo.
- Nato z multipraktikom stepesh mleko, margarino in jajca.
- Dodaš moko, pecilni prašek, sladkor, vaniljev sladkor in ponovno stepesh.
- Ko primešaš čokolado mešaš ročno.
- V posodo vstaviš modelčke in jih napolniš do 3/4. Pečeš 25 min pri 170-175°C.

DOBER TEK!

KREMA CHANTILLY (SMETANOVA KREMA)

POTREBUJEMO:

- 8dl sladke smetane
- 10dag sladkorja
- 3dag vaniljinega sladkorja

Popolnoma ohlajeno smetano stepemo, da se poveča dvojni volumen. Dodamo sladkor in premešamo.

PUDINGOVA KREMA

POTREBUJEMO:

- 1 vrečka vaniljevega ali čokoladnega pudinga
- mleko
- sladkor
- 1 jajce
- žlica masla

Puding skuhamo malce bolj gosto. Ko se ohlaja dodamo maslo in rumenjaki. Na koncu dodamo sneg 1 beljaka in ga rahlo vmešamo. Serviramo lahko s sadjem ali s smetano.

Zapisala: Teja Primožič, 5.b

ZABAVA IN PROSTI ČAS

Uganka za prosti čas

Deveta črka v angleški abecedi. _

Švicarski denar (4. črka) . _ _ _ _ _

Četrty ton na glasbeni lestvici. _

Drugo ime za pristanišče (1. črka) . _ _ _ _ _

Kontinent, ki je tudi svoja država (6.črka) . _ _ _ _ _

Gozdna žival z dolgimi uhlji (5. črka) . _ _ _ _ _

Drugo največje slovensko mesto (4. črka) . _ _ _ _ _

Krpan si je iz kraljičine lipe naredil (3. črka) ... _ _ _

Znana ptica, ki podtika svoja jajca (8. črka) . _ _ _ _ _

Rešitev: _ _ _ _ _

Razlaga: Je padanje vrednosti neke valute (npr. dolar sedaj pada) .

Tilen Tomazin, 9.a

ŠTIRI KRATKE ŠALE

Združeni narodi so naredili svetovno anketo z enim samim vprašanjem:

»Bi prosim podali svoje iskreno mnenje o rešitvah pomanjkanja hrane drugod po svetu?«

Anketa je bila popolna polomija.

AFRIČANI niso vedeli, kaj je hrana.

VZHODNOEVROPEJCI niso vedeli, kaj je iskreno.

ZAHODNOEVROPEJCI niso vedeli, kaj je pomanjkanje.

KITAJCI niso vedeli, kaj pomeni mnenje.

Na BLIŽNJEM VZHODU niso poznali pomena besede rešitev.

JUŽNI AMERIKI se ni sanjalo o besedi prosim.

AMERIČANI pa enostavno niso vedeli, kaj pomeni drugod po svetu.

Pogovor medveda, leva in kokoši.

Medved se pohvali:

» Ko jaz zatulim, se prestraši ves gozd.«

Lev si pogladi grivo in reče:

» Ko zarjovem, se prestraši vsa savana.«

Kokoš reče:

»Ko jaz kihnem, se prestraši ves svet.«

Žirafa in zajček sta se pogovarjala in žirafa je rekla:

«Zajček, ti sploh ne veš, kako je lepo imeti tako dolg vrat, kot ga imam jaz! Vsak list, ki ga odtrgam z drevesa, mi tako dolgo polzi po grlu in ves čas čutim njegov čudoviti okus. In kako je lepo šele poleti. Srknem hladno vodo in še dolgo imam prijeten hladen občutek v grlu. Si sploh lahko predstavljaš, kako je lepo?»

"Kaj pa kadar bruhaš?" je vprašal zajček

Črnogorec se sprehaja po parku s polžem na vrvici. Sreča prijatelja, ta pa mu reče:

»Kako lepega polža imaš.«

Črnogorec mu odgovori:

»Imel sem lepšega, pa mi je ušel.«

VOZNIŠKI IZPIT

7.marec

Hurrrraaaa, naredila sem vozniški izpit! Končno bom lahko vozila svoj avto, ne da bi poslušala inštruktorja, ko stalno ponavlja: "Pazi! Prepovedana smer! Pazi pešec!"... in podobne opazke. Sploh ne vem, kako sem ga prenašala zadnji dve leti ...

8.marec

Avtošola je priredila zabavo, ker sem končala. Inštruktorji so bili ganjeni. Eden je rekel, da bo daroval mašo zame. Zdi se mi, da je eden od njih imel solze v očeh in je rekel, da bojo nazdravili meni. Zelo prijazno, ampak mislim, da moja vozniška le ni tako pomembna za tako pretiravanje.

12.marec

Kupila sem avto! Na žalost sem morala pustiti avto v salonu, da mi zamenjajo zadnji blatnik, ker sem dala v rikverc namesto v prvo. Ni prakse ... Komaj en teden vozim.

14.marec

Končno sem dobila svoj avto. Tako sem bila zadovoljna, da sem se odločila, da grem malo vozit. Verjetno so imeli tudi drugi isto idejo, ker je bilo za menoj ogromno avtov; trobili so kot nori... verjetno je bila poroka in sem se jim pridružila in znižala hitrost iz 15 na 10 kilometrov na uro. Verjetno jim je ugajalo, saj so začeli še bolj trobiti.

22.marec

Moji sosedge so super. Naredili so napis "PAZI MANEVER"; dodelili so mi največji parkirni prostor in so prepovedali otrokom, da se igrajo, ko jaz manevriram. Mislim, da zato, da mi ne bi nagajali. Še so dobri ljudje.

30.marec

Drugi vozniki stalno trobijo in mi kažejo neke znake. Mislim, da je prijazno, ampak malo nevarno. Neki tip mi je nekaj govoril, a ga nisem razumela, ker nisem našla gumba, da bi spustila šipo ... Kmalu bi zadela pešca. Dobro, da sem vozila z mojo potovalno hitrostjo ... 15 na uro.

10.april

Malo čudni so ostali vozniki. Ne samo, da stalno mahajo, ampak tudi kričijo. Ne vem kaj hočejo, ker še vedno ne najdem gumba za šipo ... Morda mi hočejo dati kakšne informacije. Mislim, da je tako, ker sem enega slišala, ko je rekel: "Pojdi domov, pojdi!" Neverjetno, kako je vedel, da grem domov. Ko bom našla gumb za šipe, mi bo bolj jasno, kaj mi hočejo vsi povedati.

19.april

Mesto je slabo osvetljeno. Danes sem šla prvič ven ponoči in sem morala imeti stalno prižgane dolge luči, da sem kaj videla. Zgleda, da so se tudi drugi vozniki, ki so vozili nasproti, strinjali z mano, saj so tudi oni prižigali dolge luči. Edino, česar ne razumem, zakaj so trobili. Morda za ustrašit psa ali mačko ... Mah, čudaki.

26.april

Danes sem imela prometno nesrečo. Zapeljala sem na krožišče in ker je bilo tam mnogo avtov, nisem mogla zapeljati ven. Krožila sem in iskala priložnost za izvoz. Od kroženja se mi je zavrtelo in sem udarila v spomenik, ki je stal na sredini. Morali bi omejiti vožnjo v krožišču na 1 avto.

3.maj

Smola se me drži in drži. Šla sem po avto v garažo in ko sem peljala na cesto, sem zgrešila pedal in pritislila plin namesto zavore. Zadela sem mimoidoči avto in mu razbila celo desno stran. Goli slučaj je nanesel, da je to bil moj inštruktor vožnje. Dober človek... brez razmišljanja. Jaz sem vztrajala, da je moja krivda, toda on je vztrajno ponavljal: "Bog, oprosti mi, prosim!...." Bog, oprosti mi, prosim!...."

Pogrešali bomo stare fore dobrih u
Aljaž in Kaja

Depo

sp 908TRŽIČ

MOSTOVI

2006/2007

373.3(497.4 Križe)



4004717

COBISS o

KNJILNICA TRŽIČ

Spremembe so dobrodošle!!!

Izi

**KOMAJ ČAKAM
KONEC ŠOLE**
Uroš

NE bom pogrešal šole
Žan

Nasvidenje v naslednji vojni...
Sara

Pogrešali boste moj glas
Tanja A.

Kljub učenju je šola še vedno zabavna
Aleksandra

Šola je moje veselje!
Nina

**Šole bo konec ...
Pa pol?** Jan

**Mislite name
pa bom še jaz na vas**
Cita

Pogrešali boste me boste ...
Sandra

**Večno se bom spominjala šole in učiteljev ...
pa sošolci**
Kaja